

У НУМАРЫ

- Вясковая сярэдняя школа
- Кніжка на штодзень
- У румынаў родам з Міхалова
- Супольнасць нашага лёсу
- У мілейчыцкай святліцы
- Сесія на заводзе
- Пушчанскі Сусанін

№ 45 (767)

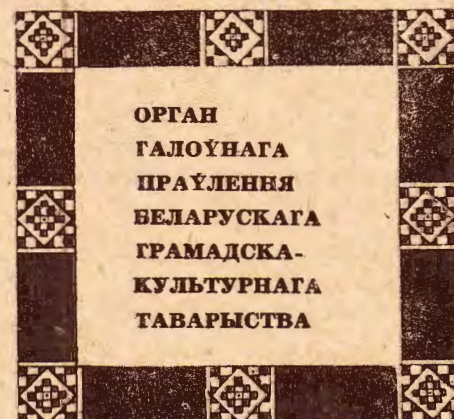
БЕЛАСТОК 8 ЛІСТАПАДА 1970 г.

ЦАНА 60 гр.

Жыва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНЁВІК

ПРАСТАНОВЫ КАСТРЫЧНИЦКАГА ПЛЕНУМА ПЛЕКТ

1. На працягу 3-гадовай працы прынамсі адно пленарнае пасяджэнне ГП БГКТ павінна быць прысвечана справам культурнай дзейнасці.

2. У планаванні культурнай працы і ў выкананні гэтых планаў цесна супрацоўнічаць з аддзеламі культуры, ВДК і ПДК, ЗМВ, прафсаюзамі, ТППР, ПУПН, «Рух» і іншымі грамадскімі, культурнымі і сельскагаспадарчымі арганізацыямі, якія дзейнічаюць у сваім асяроддзі.

3. Прыкласці максімум намаганняў да ўсеакавай арганізацыі і метадычнага забеспячэння — пры дапамозе ПДК, культурна-асветнай парадні і іншых арганізатараў — конкурсаў «Беларуская песня 71» і на найлепшы тэатральны і вакальны калектыў, абмяркоўваць гэтыя конкурсы як адну з важнейшых форм развіцця аматарскага руху ў гуртках.

4. Праўленні аддзелаў БГКТ на ўласных пленарных пасяджэннях з удзелам прадстаўнікоў аддзелаў культуры, ПДК, культурна-асветнай парадні і супрацоўнічаючых арганізацый да 10 лістапада 1970 г. зрабляць ацэнку развіцця аматарскага руху на сваёй тэрыторыі і супольна акрэсліць у гэтым напрамку падрабязныя заданні.

5. Супольна з КОСБ і секцыяй беларускага школьніцтва АМЦ шыроў разгарнуць конкурсы, а таксама аматарскія школьныя і драматычныя калектывы ў школах з беларускай мовай навучання, асабліва калектывы малых форм: тэатраў пэзіі, дэкламатарскіх калектываў і г.д.

6. Кіраўніцтва ГП БГКТ супольна з аддзеламі культуры ЦВРН і ВДК падрыхтуе падрабязную ацэнку кадровай сітуацыі ў аматарскім мастацкім руху, зверне асаблівую ўвагу на спосабы падрыхтоўкі інструктараў.

7. Галоўнае праўленне і аддзелы БГКТ павінны звяртаць больш увагі на падборку адпаведнага рэпертуару, на яго мастацкі бок і выхаваўчы характар, а літаратурнае аб'яднанне «Белавеска» пры ГП будзе імкнуцца забяспечыць калектывы адпаведнымі сцэнічнымі творами.

8. Усе звенні БГКТ будуць выконваць на сваёй тэрыторыі дырэктывы культурна-асветнага года 1970/71.

Працяг на стар. 4

Вестыбюль школы.

КАРЭСПАНДЭНЦЫЯ
З
МІНСКА

ВЯСКОВАЯ СЯРЭДНЯЯ ШКОЛА

На прыкладзе Савецкай Беларусі асабліва ярка відаць выдатныя вынікі ажыццяўлення ленинскай праграмы культурнай рэвалюцыі. Да Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі Беларусь была адной з адсталых акраін царскай Расіі, непісьменнасць насельніцтва складала звыш 80 працэнтаў.

Сярод першых дэкрэтаў Савецкай улады былі дэкрэты аб народнай адукацыі, ліквідацыі непісьменнасці. У 1926 г. урадам рэспублікі была прынята пастаўка аб увядзенні ў Беларусі ўсеагульнага абавязковага пачатковага навучання. Адна з найважнейшых праблем культурнага будаўніцтва — ліквідацыя непісьменнасці — была неўзабаве вырашана.

Зараз у рэспубліцы паспяхова ажыццяўляецца задача ўсеагульнай сярэдняй адукацыі. У 1969 г. усімі відамі адукацыі ў БССР было ахоплена 2,8 млн. дзяцей і дарослых, у народнай гаспадарцы было занята 500 тысяч асоб з вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыяй.

У Беларусі ёсць нямала гарадоў і вёскаў уладзі. Адна з такіх вёсак, якія ўзніклі за гады Сасак раскінулася на беразе Дняпра ў Рагачоўскім раёне Гомельскай вобласці ў 1924 г. На былых панскіх землях сяляне-беднякі пачалі будаваць новую вёску. Вёсцы далі назву Ільіч.

Людзі ганарэцца сваёй вёскай: ясныя, пад чарапічнымі дахамі хаты патанаюць вясной і летам у зелены садок і сквераў.

Адным з цэнтраў вёскі з'яўляецца сярэдняя школа. Яе трохпавярховы будынак з барэльефам Уладзіміра Ільіча Леніна на фасадзе відаць здалёк.

Кожны раз, наведваючы школу, здзіўляешся нястомнымі пошукамі яе калектыва. Заўсёды вас сустракае тут нешта новае. У гэты дзень, апрача нас, у школу прыехалі настаўнікі з суседніх школ, каб падзяліцца вопытам. У школе выходзіць усё: адразу ж у вестыбюле школы прыцягвае ўвагу скульптура Валодзі Ульянава з кнігай у руках. Для яе падножжа — зялёны дыван з дэкаратыўнай травы. Справа — жывы куток беларускай прыроды: розныя віды дрэваў, чучалы жывёлін

(Працяг на стар. 3)

«ЧАЛАВЕК — СВЕТ — ПАЛІТЫКА»

Вось трэцяя дэкада грамадска-палітычнай кніжкі «Чалавек—свет—палітыка». Не ведаем яшчэ вынікаў 70-га года, але ў двух папярэдніх гадах Бельскі навет займаў і месца ў вядомстве па колькасці членаў клуба кніжкі «Чалавек—свет—палітыка».

Ідучы следам спамянутае кніжкі, прадстаўляем яе ролю сярод бельскіх чытачоў. Прадстаўляем саміх чытачоў і тых, якія кніжку распаўсюджаюць.

Гісторыя пачынаецца ў кнігарні № 56 у Бельску сярод невялікага штаба яе працаўнікоў — кіраўніка Лідзіі Пасынюк, Дануты Сцепанюк і Анны Пячынскай. Ніхто ў Бельску не прычыць, што чужы і ведае пра кніжку «Чалавек—свет—палітыка» найперш ад кнігароў.

У кнігарні я знаходжу заказы, а таксама прозвішчы людзей, якія штора часцей звяртаюцца да гэтай кніжкі. Спіскі імён моладзі з былога педагагічнага ліцэя і існуючай цяпер на яго месцы прафесійнай школы ў Бельску радалі не толькі Лідзію Пасынюк. Доўгія спіскі маладых людзей з гэтых школ радуецца кожнага. Есць заказы на 70-ты год па 6—7 кніжак аднарадова. Бачу прозвішчы Яна Сальнікава, Яўгеніі Гулько, Ніны Самусевіч, Аляксандра Шашко, Францішка Кандрацюка, Міраслава Мітраша. Агульны за-

казы складалі 123 экзemplары, 127 экз., 42 экз., 38 экз.

Вось малое параўнанне: 156 новых членаў клуба кніжкі «Чалавек—свет—палітыка» за 1969 год у Бельскім павеце, калі II-ое месца — Галдапскі павеце — мела іх 118, а III-ае — Граеўскі — толькі 63 асобы.

ПРАПАГАНДА УСІМІ СРОДКАМІ

Сярод 27 кніжных кальпартэраў — памочнікаў кнігароў на першым месцы ў гісторыі белускага чыталіцтва грамадска-палітычнай кніжкі запісваю імя Ольгі Такажэвіч. Пані Ольга Такажэвіч была настаўніцай польскай мовы ў педагагічным ліцэі, потым, калі арганізавалася засаднічая школа, вучыла і тут гэтай прадмету. Вяла пры тым школьную бібліятэку. Зараз яна на заслужанай пенсіі.

Калі пытаю Ольгу Такажэвіч, якім спосабам вырасла ў школе зацікаўленне кніжкай «Чалавек—свет—палітыка», яна адказвае, што вырашыла паслядоўнасць прапаганды кніжкі. Упартая, неадступная праца з моладдзю і з... кніжкай. «Як што рабіць, то трэба з пасіжы, перакананым трэба быць у мэтазгоднасці сваіх дзеянняў». Пасія дзеяння існавала ў школе, ішла з усіх бакоў: бібліятэкі, ад настаўнікаў гуманістычных прадметаў, праз пастаянныя выстаўкі грамадска-палітычнай кніжкі на вялікім школьным калідоры, праз фільмовыя праекцыі, праз конкурсы палітычных ведаў, праз чытанне цікавых фрагментаў на ўроках,

Працяг на стар. 4

У народным музеі У. І. Леніна.

♦ Падазеі ♦ Здарэнні ♦ Факты ♦ Каментарыі ♦ Весткі ♦

СВЕТ

БССР

ПОЛЬШЧА

ВАЯВОДСТВА

ТРАГІЧНАЯ СМЕРЦЬ З. ВОЛЬНЯКА

Старшыня Рады Дзяржавы, маршал Польшчы Мар'ян Спыхальскі скараціў свой афіцыйны візіт у Пакістане з прычыны трагічнай смерці намесніка міністра замежных спраў ПНР Зыгфрыда Вольняка. Віцэ-міністр Вольняк загінуў у часе ўрачыстасці прывітання старшыні Рады Дзяржавы ў Карачы, калі грузавы аўтамабіль уехаў на шпалер вітаючых. Загінула некалькі грамадзян Пакістана, а паранены — пасол Польшчы ў Пакістане Алоізы Барышак, генеральны консул ПНР у Пакістане Уладзіслаў Дуда і некалькі пакістанцаў. Шафёра аўтамабіля затрымала паліцыя.

КАНФЕРЭНЦЫЯ СКЮ

У суботу мінулага тыдня закончылася ў Белградзе першая канферэнцыя Саюза камуністаў Югаславіі. Канферэнцыя згодна з пастановамі IX з'езда СКЮ з'яўляецца найвышэйшым органам партыі ў міжз'ездным перыядзе.

Удзельнікі канферэнцыі прынялі рэзалюцыю «Аб актуальнай палітычнай сітуацыі і задачах СКЮ» і «Аб развіцці сацыялістычных суадносін у сельскай гаспадарцы і задачах СКЮ».

Канферэнцыя аднагалосна зацвердзіла праект утварэння ў Югаславіі Прэзідэнцкага Савета, у якім кожная з 6-ці саюзных рэспублік будзе мець аднолькавы лік прадстаўнікоў.

Канферэнцыя прыняла таксама пастанову, паводле якой інвестыцыйным фондам будучага распараджацца ўлады паасобных рэспублік, а не як дагэтуль саюзна ўрад.

НОВЫ ўРАД ЧЫЛІ

Новы прэзідэнт Чылі, Сальвадор Альендэ ў мінулым тыдні паведаміў аб стварэнні 15-асабовага новага ўрада.

Тры новыя міністры — гэта камуністы. У склад кабінета ўвайшлі 4 прадстаўнікі сацыялістаў, тры радыкалы, а астатнія члены кабінета — гэта прадстаўнікі іншых палітычных партый, якія дзейнічаюць у Чылі.

ЗАЯВА А. ГРАМЫКІ

Міністр замежных спраў СССР А. Грамыка нядаўна прабываў з візітам у Лондане. У Лондане Грамыка зрабіў наступную заяву:

«Карыстаюся выпадкам, каб заявіць, што Савецкі Саюз паслядоўна праводзіць курс на развіццё савецка-англійскіх адносін, зыходзячы з пераканання, што развіццё і паляпшэнне адносін паміж нашымі краінамі адпавядае інтарэсам народаў абедзвюх краін і з'яўляецца немалаважным фактарам у аздараўленні сітуацыі ў Еўропе і ў свеце цэлым. А праблем, над якімі Савецкаму Саюзу, Англіі і іншым зацікаўленым дзяржавам неабходна працаваць, каб прыйсці да згоды, ёсць нямала, у першую чаргу праблем, якія датычаць еўрапейскай бяспекі». (ак)

ПЛАН ЗА ТРЭЦІ КВАРТАЛ

Работнікі прамысловасці Беларускай ССР, саборнічаючы за дастойную сустрэчу XXIV з'езда КПСС і датэрміновае выкананне пяцігадовага плана, перавыканалі план 9 месяцаў і трэцяга квартала 1970 г. па аб'ёму рэалізацыі прадукцыі і вытворчасці большасці важнейшых відаў вырабаў. Прырост прамысловай вытворчасці ў параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года склаў 12 працэнтаў. Выпуск прадукцыі асобных галін прамысловасці павялічыўся: электраэнергетыка — на 13 працэнтаў, паліўная прамысловасць — на 19 прац., хімічная і нафтахімічная прамысловасць — на 22 прац., машынабудаванне і металаапрацоўка — на 14 прац.

Усе вобласці і горад Мінск перавыканалі 9-цімесячны план як па аб'ёму рэалізацыі, так і па вытворчасці большасці важнейшых відаў прамысловай прадукцыі. Вытворчасць асноўных відаў прамысловай прадукцыі ў цэлым па рэспубліцы характарызуецца наступнымі данымі: нафта — 3,1 мільёнаў тон, сталкі металарэзныя — 20 тысяч штук, аўтамабілі грузавыя — 22,3 тысяч штук, трактары — 60 тысяч штук, папера — 75,4 тысяч тон, цэмент — 1,441 тысяч тон, гадзіннікі — 1,8 мільёнаў, тэлевізары — 48,3 тысяч штук, халадзільнікі — 15,1 тысяча штук, матацыклы — 1,1 тысяча штук, матацыклы — 114 тысяч штук.

У народную гаспадарку рэспублікі за 9 месяцаў гэтага года было ўкаранёна больш як 63 тысячы вынаходніцтваў і рацыяналізатарскіх прапаноў, эканомія ад іх укаранення складзе каля 50 мільёнаў рублёў у разліку на год.

Прадукцыйнасць працы прамысловасці ўзрасла ў параўнанні з 9 месяцамі мінулага года на 7,9 працэнта. За кошт павышэння прадукцыйнасці працы атрымана 71 працэнт усяго прыросту прадукцыі.

МІНУЛАЕ БРЭСТА

Другі год на тэрыторыі Брэсцкай крэпасці-героя вучоныя выдуюць раскопкі старажытнага Бярэсця. На месцы гарадзішча адкапана 5 драўляных зрубав, вызначылася вуліца. Адзін зруб захаваўся амаль поўнацэнным — 12 вякоў, чаго раней ніколі не сустракалася. Таксама знойдзена вельмі многа бытавых рэчаў, сельскагаспадарчых прылад, рэшткі зброі і даспехаў воінаў, жаночых упрыгожванняў. Каштоўнасць мае грэбен з выразанай на ім азбукай — відаць, нейкі старажытны навучальны дапаможнік, які на тэрыторыі Беларусі ў раскопках славянскага перыяду выхадзіў упершыню. Знойдзены бытавыя рэчы, розныя прылады адносна да XI—XIII стагоддзяў. Раскопкі яшчэ не закончаны.

БАРАНАВІЦКАЯ ФАБРЫКА...

...мастацкіх вырабаў выпускае дзсяткі відаў сувенирных вырабаў. Яе прадукцыя дэманстравалася ў Манрэаль, Японію, Фінляндыю. Вялікай папулярнасцю карыстаюцца ажурныя жаночыя шалі, рукавіцы мастацкай вязкі, жаночыя берэты, дзіцячыя шапачкі і многае іншае. (вр)

СПАВОРНІЦТВА

26 кастрычніка ў Варшаве адбылося падсумаванне спаборніцтва маладых майстроў тэхнікі за 1969 год. Пераможцаў спаборніцтва прыняў у сябе прэм'ер Юзеф Цыранкевіч. Тав. Юзеф Цыранкевіч павіншаваў пераможцаў з дасягнутымі вынікамі, дадаючы адначасова, што дасягненні іх з'яўляюцца добрым пасведчаннем дасягненняў усяго рацыяналізатарскага руху. Прэм'ер-міністр падкрэсліў таксама вялікае значэнне атмасферы крытыцызму і самастойных пошукаў, якую стварае рух рацыяналізатараў. Творчы крытыцызм вельмі патрэбны нашаму грамадству ў яго імкненнях да хутчэйшага гаспадарчага развіцця, без гэтага немагчыма перамагчы перашкоды, якія стаюць на нашай дарозе да навукова-тэхнічнай рэвалюцыі.

У спаборніцтве маладых майстроў тэхнікі прыняло ўдзел 20085 маладых рабочых, тэхнікаў і інжынераў з амаль 1600 прадпрыемстваў. Моладзь перадала звыш 20 тысяч рознага роду прапаноў, прымяненне якіх павінна прынесці ашчаднасці на суму каля 570 мільёнаў злотых.

МАШЫНАБУДАЎНІЦТВА

На працягу апошніх трох кварталаў машынабудавніцкая прамысловасць перавыканала план забеспячэння рынка сваімі прадуктамі. За гэты час гандаль атрымаў тавары на агульную суму каля 23 мільярдаў злотых. План цэлага года, які прадбачае пастаўку тавараў машынабудавніцкай прамысловасці на агульную суму 30,2 мільярда злотых, будзе перавыкананы на 100 мільёнаў злотых.

ВЫНІКІ

На прадпрыемстве тэхнічнага абсталявання «Згода» ў Свентахлівах і радыёвым прадпрыемстве «Эльтра» ў Быдгашчы адбылася ацэнка вынікаў іх працы ў апошнім квартале. Абодва прадпрыемствы належаць да 10 выбранных прадпрыемстваў краіны, у якіх эксперыментальна ўвядзена новая сістэма эканамічных стымуляў. Ацэнка паказала, што абодва прадпрыемствы значна перавыканалі свае заданні. Выкананы план экспарту да капіталістычных краін, значна ўзрасла дынаміка прадукцыі, што наступіла амаль выключна дзякуючы ўзросту прадукцыйнасці працы. Новая сістэма мабілізуе да лепшай працы і з'яўляецца важным інструментам для паляпшэння гаспадарання.

СУПРАЦОЎНІЦТВА

У Польшчы пабывала дэлегацыя Дзяржаўнага камітэта навуцы і тэхнікі СССР на чале з намеснікам старшын камітэта Уладзімірам Кірыліным. Дэлегацыя правяла размовы адносна тэхнічнага і навуковага супрацоўніцтва паміж Польшчай і СССР у гадах 1971—1975. Падпісаны дагавор прадбачае, між іншым, супольнае планаванне навукова-тэхнічнага прагрэсу, супрацоўніцтва ў арганізаванні і планаванні даследаў — асабліва ў галіне дрымянення матэматычных машын пры кіраванні гаспадаркай. (п)

КІРАЎНІКІ МІНІСТЭРСТВА НА БЕЛАСТОЧЧЫНЕ

У мінулым тыдні на Беластоцчине пабывалі міністр сельскай гаспадаркі праф. Ю. Акунцэўскі і віцэ-міністр М. Саленкі. Госці сустракаліся з членамі прэзідыума ваяводскай рады. На сустрэчы абмяркоўваліся актуальныя справы нашай сельскай гаспадаркі.

Міністр і віцэ-міністр сельскай гаспадаркі ўдзельнічалі таксама ў працы пасяджэння экзекутывы ВК ПАРП, на якім абмяркоўвалася праграма арганізацыі кааперацыйных раёнаў у дзяржаўных сельскіх гаспадарках. На гэтым пасяджэнні быў таксама намеснік кіраўніка аддзела сельскай гаспадаркі ЦК ПАРП Р. Стахурка.

На пасяджэнні экзекутывы міністру Ю. Акунцэўскаму была ўручана ганаровая адзнака «Заслужаны для Беларускай востчыны».

СУПОЛЬНАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ

На днях адбылося супольнае пасяджэнне камісіі культуры пры Ваяводскай камісіі прафсаюзаў і камісіі культуры пры ВРН. Тэмай пасяджэння была культурна-асветная дзейнасць прафсаюзаў у рабочым асяроддзі. На пасяджэнні былі прадстаўлены прапановы экзекутывы ВК партыі ў справе дзейнасці прафсаюзаў. Галоўны напрамак дзейнасці — супольныя праграмы культурна-асветнай дзейнасці для ўсіх фабрычных арганізацый на чале з прафсаюзнай радай. Выхаваўчай ідэяй усіх гэтых праграм павінна быць фарміраванне новага чалавека, выхаванне ў ім адпаведных адносін да працы і грамадскай уласнасці, папярэнне сацыялістычных прынцыпаў у міжлюдскіх адносінах.

ЧАРГОВАЯ СЕСІЯ МРН

Адбылася чарговая, IX сесія гарадской рады нарадовай, на якой падсумоўвалася выкананне пяцігадовага плана. Пяцігодка канчаецца разам з 1970 годам. Лічба жыхароў нашага горада дасягнула ўжо 170 тыс. Перыяд гэтай пяцігодкі характарызаваўся далейшым развіццём усіх галін гаспадаркі. Ададзены ў карыстанне новыя прамысловыя аб'екты (белая ткальня, выканальня і фарбярня ў «Фастах», новыя аддзелы ў ФПІВ, гута шкла, склад — халадзільнік, фабрыка «Спо-маш»), каля сотні новых крам, новыя глыбінныя калодзежы на новай крыніцы пільны вады для забеспячэння горада. Шмат увагі было прысвечана жыллёваму будаўніцтву.

ПРАДПРЫЕМСТВЫ ДАКЛАДВАЮЦЬ

Пачалі ўжо надыходзіць рапарты з прамысловых прадпрыемстваў аб выкананні гадавых заданняў. Аднымі з першых далажылі аб выкананні пяцігадовага і гадовага плана Падляскае прадпрыемства спажываўцаў — спулдзельня працы ў Беластоку, Элцкае і Ломжынскае будаўнічыя прадпрыемствы. Дзякуючы працы гэтых прадпрыемстваў беластацчана атрымаюць яшчэ ў гэтым годзе дадатковую колькасць спажывецкіх тавараў і шэраг дадатковых жылых памяшканняў. (яч)

Ніядзеля 8.XI.

8.15 TV Kurs Rolniczy: „Czy i jak inwestować w gospodarstwie”; 8.50 „Przypominamy, radzimy”; 9.00 Dla młodych widzów: TV Klub Śmiały; 9.30 Dla młodych widzów: „Znajda” — film fab. radz.; 10.25 „Piosenka dla Ciebie”; 11.30 „Golf — Delta na prostej...” — rep. z Centralnego Portu Lotniczego w Warszawie; 12.00 Dziennik; 12.15 „Leśni szpacerze” — film TVP; 12.35 „Ślaskami zabyt-ków”; 13.00 XII Symfonia — rok 1927 D. Szostakowicza; 14.00 „Przemiany”; 14.30 „Wars contra Universal” — teleturniej (Warszawa — Łódź); 15.30 Teatr Młodego Widza Fr. Fenikowski; 16.00 „Baśń gdańska”; 16.00 Mecz piłki nożnej o Mistrzostwo I Ligi Górnik — Legia. W przerwie: PKF; 17.50 „Studio 63”: A. Mickiewicz — „Pan Tadeusz” księga I „Gospodarstwo”; 18.40 „Goście z Hotelu Victoria” — rep.; 19.20 Dobranoc; 19.30 Dziennik; 20.00 „Angelo — nic ci się nie stało?” — film tv ang.; 21.00 Mecz hokejowy Polska — NRF (eliminacje do Mistrzostw Świata) (Monachium); 22.15 „Dziś Partita”; 22.20 Magazyn Sportowy.

Понедзiatek 9.XI.

15.20 i 23.35 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Fizyka; 16.25 Program dnia; 16.30 Dziennik; 16.40 Dla dzieci: „Zwierzyniec”; 17.30 „Echo stadionu”; 17.50 „Reklama w piosen-” — 18.00 „Sylwetki X Muzy”; — Kazimierz Konrad; 18.30 „Eureka”; 19.00 „Niedziela w Baku” — film Tele-Aru; 19.20 Dobranoc; 19.30

Dziennik; 20.05 Teatr TV: L. Tolstoj — „Zywy trup”; 21.45 Część I uroczystego koncertu z okazji 400-lecia Państwowej Orkiestry Berlińskiej”; 22.40 Dziennik.

Втorek 10.XI.

9.00 Dla szkół (kl. I lic.) Język polski — Plautus „Zolnierz Samochwał”; 9.30 Przerwa; 10.00 Dla szkół (kl. IV) „Z wycieczką w Beskidy”; 10.20 Przerwa; 10.55 Dla szkół (kl. V — VI) Język polski — „O miejsce wśród ludzi” (Zyciowość); 11.25 „Rzeka posepna” — film fab. radz. cz. II; 12.45 i 13.55 Przysposobienie Rolnicze: „Pracujemy w Zespole Przysposobienia Rolniczego” — Praca Kółka Rolniczego w naszej wsi; 13.15 Przerwa; 15.20 i 22.45 Politechnika TV I roku. Matematyka; 16.25 Program dnia; 16.30 Dziennik; 16.40 Telewizyjny Ekran Młodych; 18.35 „Meble na dziś czy na jutro”; 19.00 „Z życia przetrwał” — film czechosł.; 19.20 Dobranoc; 19.30 Dziennik; 20.05 „Rzeka posepna” — film fab. radz. cz. II; 21.25 „Trwałe związki” — program poświęcony współpracy kulturalnej między Polską a krajami; 21.55 „Pewnie niedzieli” — nowela film. franc.; 22.20 Dziennik.

Środa 11.XI.

9.00 Dla szkół (kl. VII) Chemia — „Wróg metalu”; 9.30 Przerwa; 9.55 Dla szkół (kl. VIII) Fizyka — „O ładunkach i siłach elektrycznych”; 10.25 „Posiadacz” — film tv ang. („Saga rodu Forsytów”); 11.15 Przerwa; 12.45 „Wybieramy zawód”; 14.05 Przerwa; 15.20 i 22.35 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Matematyka; 16.25 Program dnia; 16.30 Dziennik; 16.40 Dla młodych widzów: „Aula”; 17.15 Magazyn ITP; 17.25 PKF; 17.35 Wszelchna TV: „Sztuka liczenia” — „Przmyślarka”; 18.05 „Il Maestro di Cappella” — film TVP; 18.30 „Naukowcy w mundurach”; 19.00 TV Kurier Warszawski; 19.20 Dobranoc; 19.30 Dziennik; 20.05 „Posiadacz” — film tv ang. („Saga rodu Forsytów”); 20.55 „Światowid”; 21.25 „Humor z łezką” — program poświęcony Kornelowi Makuszyńskiemu; 22.15 Dziennik.

Czwartek 12.XI.

8.15 Matematyka w szkole: „Izometria w przestrzeni trójwymiarowej” cz. I; 8.45 Przerwa; 10.55 Dla szkół (kl. V) Język polski — „Jan Matejko”; 11.25 Przerwa; 11.55 Dla szkół (kl. III lic.) Język polski — „Leśmian, Staff, Tuwim”; 12.30 Przerwa; 12.45 i 13.30 Mechanizacja Rolnictwa: „Układ hamulcowy” cz. I i II; 13.15 Przerwa; 15.20 i 22.40 Politechnika TV I roku. Geometria wykreslna; 16.25 Program dnia; 16.30 Dziennik; 16.40 Dla młodych widzów: „Mustang” — film TV pol.; 17.00 Rewanżowy mecz hokejowy Polska — NRF (eliminacje do Mistrzostw Świata); W 2-iej przerwie: TV Kurier Kielecki; 19.20 Dobranoc; 19.30 Dziennik; 20.05 Teatr Sensacji i Fantastyki: J. Słowiński i R. Sosiński — „Dr Kawka”; 21.05 „Alfabet rozrywki”; „Od B do B” — odc. II; 21.50 „Refleksje”; 22.20 Dziennik.

Piątek 13.XI.

9.55 „Małe konflikty” — film tv franc. („Szczęście małżeńskie”); 10.20 „Dziecko wojny” — film fab. radz.; 11.55 Dla szkół (kl. VIII) Wychowanie plastyczne — „Architektura”; 12.25 Przerwa; 12.45 Dla szkół (kl. I — III lic.) Przysposobienie obronne — „Srodki ochrony i obrony”; 13.15 Przerwa; 15.20 i 23.00 Politechnika TV I roku. Matematyka; 16.25 Program dnia; 16.30 Dziennik; 16.40 Dla dzieci: „Pora na Telefora”; 17.40 „Nie tylko dla pań”; 18.05 Magazyn Medyczny; 18.35 „Wieś wietrze wiew”; „Muzyka Krajów Nadbałtyckich”; 19.00 TV Kurier Mazowiecki; 19.20 Dobranoc; 19.30 Dziennik; 20.05 „Małe konflikty” — film tv franc. („Szczęście małżeńskie”); 20.30 „Kraj”; 21.10 „Dziecko wojny” — film fab. radz.; 22.40 Dziennik.

Sobota 14.XI.

9.30 „Sprawa honorowa” — film fab. wł. franc.; 10.55 Dla szkół (kl. IV lic.) Biologia — „Cytologiczne podstawy genetyki”; 11.25 Przerwa; 11.55 Dla szkół (kl. VII) Zoologia — „Jas-mochy”; 12.25 Przerwa; 15.20 TV Kurs Rolniczy: „Gospodarstwo przykładowe w chowie bydła”; 15.55 Program tygodnia; 16.15 „Oferty”; 16.30 Dziennik; 16.45 Dla młodych widzów:

„Naszej pani z Ia”; 17.45 „Godzina szczerości”; 18.35 „Tele-Echo”; 19.20 Dobranoc; 19.30 Monitor; 20.20 „Z wizytą u Was”; 21.30 Dziennik; 22.05 „Sprawa honorowa” — film fab. wł. franc.; 23.25 „Rytmy Ameryki Łacińskiej” — film rozrywkowy NRD.

Піaтeк, 6 лiстoпaдa

8.05 Nowiny; 8.15 Spektakl kukielkowy; 9.10 Film fab.; 10.30 Leninowska warta; 11.10 Nowiny; 14.25 Program dnia; 14.30 Dla dzieci; 14.45 Nowiny; 14.55 Uroczysta akademii koncert. Transmisja z Kremlofskiego Pałacu Zjazdów. Po zakończeniu hokej: „Dynamo” (Moskwa) — CSKA; 20.15 Koncert estradowy; 21.00 Film TV; 22.10 Nowiny.

Sobota, 7 лiстoпaдa

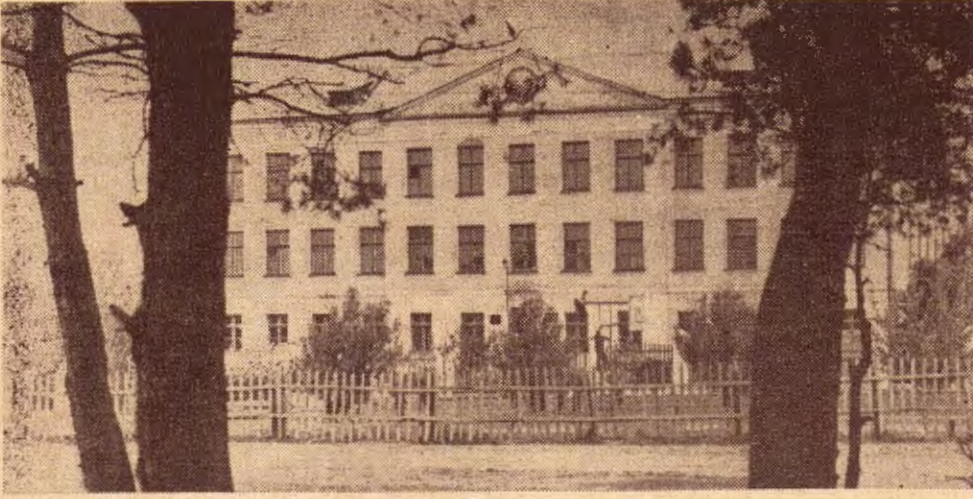
7.45 Plac Czerwony. Defilada wojskowa; 8.50 Minsk. Plac Centralny. Defilada wojskowa; 11.45 Koncert chóralny; 12.25 Film fab.; 13.45 Koncert dla uczniów; 14.10 Film fab.; 15.40 TV film dokumentalny; 16.45 Wiczoż święteczny w Ostantkinie; 19.10 Czas; 20.25 Przy piomyku; 21.40 Nowiny; 21.50 Szkatułka muzyczna.

Niedziela, 8 лiстoпaдa

8.00 Koncert; 9.00 Film fab. dla dzieci; 10.30 Kłosk muzyczny; 11.00 Dla wsi; 11.30 Koncert; 12.10 Reportaż TV; 12.40 Koncert dla przedszkolaków; 13.00 Świat socjalizmu; 13.30 Film fab.; 15.00 Klub filmowy; 16.00 Nowiny; 16.05 TV teatr miniatur; 17.15 Czas; 17.45 Program rozrywkowy; 19.30 Film fab.; 20.45 Koncert artystów operetkowych.

(Працяг са стар. 1)

ВЯСКОВАЯ СЯРЭДНЯЯ ШКОЛА

Ільічэўская сярэдняя школа.

і птушак. А на сценах — фатаграфіі з жыцця школы.

Заняткі, як правіла, праходзяць у спецыяльна абсталяваных кабінетах. У літаратурным кабінете на сценах партрэты вядомых савецкіх пісьменнікаў. Прыгожа аформлены плакаты аб іх жыцці і дзейнасці. Тут жа — сценгазета «Наша слова». На яе старонках вучні змяшчаюць першыя свае вершы і апавяданні.

З густам аформлены кабінеты гісторыі і геаграфіі, матэматыкі, хіміі, музыкі і спеваў. Самым багатым кабінетам з'яўляецца школьная лабараторыя.

Вялікую ўвагу школа ўдзяляе прафесійнай арыентацыі школьнікаў. Гэтай мэце служаць варштаты, дзе вуч-

Шасцікласнікі, члены бібліятэчнага гуртка, вывучаюць мікрапрапараты мускульнай тканкі жывёлы.

Будучыя мастакі.

ПРА ўРАДЖАЙ

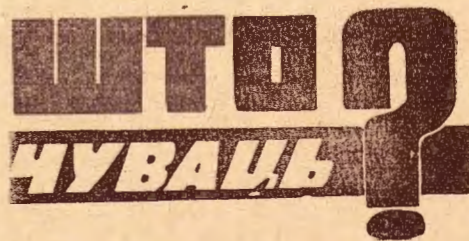
Мы ўжо раз пісалі, што сёлетні ўраджай у гаспадароў Беластоцкага ваяводства ў сярэднім на 2—3 цэнтнеры слабейшы ад мінулага года. Аказваецца, што адносіцца гэта толькі да ўсходніх і паўднёвых паветаў Беластоцчыны. На поўначы, у т.зв. раёне «Эго», ўраджай не горшы, а яшчэ лепшы ад мінулага года.

У цэлым ваяводстве таксама лепшы ўраджай сена, бульбы і іншых кармавых. Спецыялісты ацэньваюць, што сёлетні ўраджай бульбы вышэйшы аж на 25 цэнтнераў.

ПРА СКУПАЧНЫЯ ПУНКТЫ

У апошніх гадах умяшчальнасць збожжавых складаў, якія знаходзяцца ў распараджэнні гмінных спудзельняў «сялянскай самапомачы», павялічылася ў 5 раз. Склады з умяшчальнасцю ў звыш 600 тон маюць змеханізаваную разгрузку і пагрузку збожжа. Такіх складаў ВЗГС мае ўжо аж 27. У час самых высокіх паставак збожжа склады працавалі на дзве змены.

Адначасова, каб аблегчыць працу высокапрадукцыйным гаспадарам, ГС-ы маюць абавязак уласным транспартам забіраць збожжа непасрэдна з панадворкаў сялян, калі яны адразу паставяць на продаж звыш 3-х тон.

ПРА ўГНАЕННІ

Беластоцкае ваяводства поўнаасцю выканала план продажу штучных угнаенняў, прызначаных для прымянення ў першым перыядзе ўгнаення палёў. Гэтае свярджэнне, на жаль, не дае асноў для радасці і энтузіязму, бо не ўсе паветы добра справіліся са сваімі задачамі ў гэтай галіне сельскагаспадарчай дзейнасці. З публічнага выступлення намесніка старшыні ВЗГС-у — Яна Ціхоўскага — на нарадзе сельскагаспадарчых дзеячоў вынікала, што найгорш ідзе продаж штучных угнаенняў у Гайнаўскім павеце.

Пры гэтай нагодзе варта адзначыць, што нядаўна адбылася ў Гайнаўцы сесія павятовай рады, на якой радныя абмяркоўвалі перш за ўсё менавіта спосабы больш спраўнага распаўсюджвання штучных угнаенняў сярод сялян. Сесія выпрацавала праграму і сродкі дзейнасці, каб не змарнаваць такога каштоўнага добра, якім для сельскагас-

падарчай вытворчасці з'яўляюцца штучныя ўгнаенні.

Адначасова старшыня Ян Ціхоўскі паабяцаў, што ВЗГС не будзе перакідваць у іншыя паветы тых штучных угнаенняў, якія засталіся на складах гайнаўскіх ГС-аў — нават нягледзячы на тое, што ў іншых раёнах ваяводства іх бы ахвотна і з падзякай купілі.

НА САКОЛЬШЧЫНЕ

Да 1975 года на пясочных палях Сакольшчынны паявіцца 2 тысячы гектараў зялёнага лесу. Павялічыцца таксама на амаль 3% плошча садоў. На дарогі, новыя будоўлі і іншыя прамысловыя патрэбы прыдзецца прызначыць у гэтым жа часе амаль 400 гектараў зямлі. Такім чынам, плошча зямельных угоддзяў на працягу наступнай пяцігодкі зменшыцца тут на звыш 2%. Калі ўлічыць, што гэты працэс будзе паглыбляцца з кожным годам, ды не толькі на Сакольшчыне, а і ў цэлай нашай краіне, дык каб пракарміць усе нарастаючую колькасць насельніцтва, неабходна ўжо цяпер пастаянна павялічваць ўраджай.

Кіраўнікі і арганізатары сельскагаспадарчай прадукцыі ў Сакольскім павеце думаюць пра гэта. У сваёй праграме на 1971—1975 гады прадбачаюць, што сяляне ў іх павеце будуць прымяняць звыш 150-ці кілаграмаў чыстага азоту, фосфару і калію на 1 гектар, выкарыстанне вапны павялічыцца ў 2,5 разы.

М. Нурэцкі

ЗАПІСКІ З ПАДАРОЖЖА

У РУМЫНАЎ РОДАМ з МІХАЛОВА

У сталіцу Румыніі Бухарэст прыехаў я з сям'ёй цёплай нядзельнай раніцай. У кішэні запіска: Канстанчук Ян. Бухарэст, вуліца Мілецін 28. Гэта адрас. Вуліца Мілецін — невялікая вуліца на ўскраінах сталіцы Румыніі, і знайсці яе даволі цяжка. Тым больш, што не ведаючы румынскай мовы, у Бухарэсце немагчыма з нікім толкам разгаварыцца. Нарэшце каля абеда знаходжу я невялікую вуліцу на ўскраінах горада, невялікі домік, а ў ім сям'ю Канстанчукоў. Сентыментальныя прывітання, а пасля супольны абеда.

Прышлі госці: малодшы брат Яна Канстанчука — Міхал Канстанчук, ды яго жонка. Пачалася доўгая гутарка. Гутарка на розных мовах. Гаспадар умее гутарыць па-беларуску і па-польску, яго малодшы брат разумее славянскія мовы, але гутарыць не можа. Жонкі ведаюць толькі румынскую мову.

Але да справы. Нашыя знаёмыя румыны з Бухарэсту — Ян і Міхась Канстанчукі сапраўды родам з Міхалова. У Бухарэст прыехалі ў раннім дзяцінстве, зараз пасля І сусветнай вайны. Бацька іх быў майстрам тэкстыльнай прамысловасці, яшчэ «за цара» працаваў на тэкстыльнай фабрыцы ў Міхалове. Фабрык такіх, як ведаем, да І сусветнай вайны было ў Міхалове шмат. Прадукавалі адборны матэрыял, які славіўся ва ўсёй Расіі.

Пасля вайны зніклі рынкі збыту міхалоўскай прамысловасці, і многія з яе дасканалых майстроў засталіся без работы. Прамысловасць гэтую пачала тады развіваць Румынія, запрашаючы да сябе спецыялістаў з усяго свету. З Міхалова выехала ў Румынію шмат людзей, знаходзячы там работу і заробтак у сваёй прафесіі. Сярод іх апынуўся і Канстанчук са сваімі сынамі. Сыны засталіся вернымі прафесіі свайго бацькі і працуюць сёння ў тэкстыльнай прамысловасці сацыялістычнай Румыніі.

Сядзім за вялікім, круглым румынскім сталом ды размаўляем. Гаспадыня хаты, цёця Мэры падносіць нам розныя румынскія ласункі. Канстанчукі ўспамінаюць, што могуць успомніць са свайго ранняга дзяцінства на Беластоцчыне. Распытваюць пра Міхалова, як жывуць людзі, чым займаюцца, колькі зарабляюць грошай і на што іх выдаюць. Адказваю падрабязна і дакладна.

Потым усе разам ідзем у горад паглядзець Бухарэст. Горад, як горад — мноства магазінаў, рэстаранаў і невялікіх старадаўніх цэркваў. Заходзім у адну з іх у цэнтры горада, каб паглядзець ды паслухаць румынскае богаслужэнне. Для мяне гэта асабліва цікаўнасць. Румыны з'яўляюцца адзіным лацінскім народам, які ў даўнія часы прыняў праваслаўе і культура якога фармавалася пад уплывам гэтага веравызнання. Адсюль спецыфіка румынскага культу — багатага і прыгожага, узнікшага са скрыжвання лацінства і славянскасці. Вось хаця б іконы, такія падобныя да вядомых мне праваслаўных ікон. Перада мною аскетычная постаць святога з надпісам лацінскімі літарамі: St. Muchenic Panteleimon, — святы мучанік Панцеляймон. Ці румыны разумеюць слова «мучанік», якое з'яўляецца чыста славянскага паходжання?

Царква гучыць напевамі вядомых мне мелодый на невядомай мне румынскай мове. Выходзім, каб на змярканні папшацыраваць яшчэ па Бухарэсце. На двары ўжо восень, у Бухарэсце аднак цёпла — можна б сказаць — горада. Таму вясёры ішпацыр — асабліва прыемнасць. Ідзем вуліцаю, якая называецца Calea Victoriei, што абазначае: Шлях Перамогі. Гэта галоўная вуліца Бухарэста. Размешчаны тут дзяржаўныя ўстановы — гмах ЦК партыі, гмах Парламента, старыя манументальныя будынкі, помнікі культуры і румынскай дзяржаўнасці.

Пацкавіўся я — адкуль названне вуліцы: Шлях Перамогі? Ці назвалі так галоўную вуліцу Бухарэста пасля вайны для адзначэння перамогі сацыялізма? Не, назвалі яе так даўно, для адзначэння перамогі румынаў над усімі іх ворагамі і ўзнікнення незалежнай румынскай дзяржавы.

Канец спякотнага дня. Вечарэе. У такую пару прыемна вандраваць румынскім Шляхам Перамогі і гутарыць аб далёкім Міхалове і яго справах.

Ул. Паўлючук

«Ніва»
№ 45 (767)8 лістапада 1970 г.
3 стар.

Пачатак на стар. 1

ПАСТАНОВЫ
КАСТРЫЧНІЦКАГА
ПЛЕНУМА ГП БГКТ

9. Усебакова развіваць культурна-асветную дзейнасць у бягучым годзе; будзе гэта найлепшым святкаваннем 15-ай гадавіны грамадска-палітычнай і культурна-асветнай дзейнасці БГКТ у Польшчы.

10. Імкнуцца арганізоўваць фальклорныя калектывы з мэтай паказу на сцэне багатай народнай творчасці Беларускай.

11. Супольна з дырэкцыямі ліцэяў і бацькоўскімі камітэтамі арганізоўваць з'езды выпускнікоў беларускіх ліцэяў у Бельску і Гайнаўцы. З'езды гэтыя будуць садзейнічаць большай актыўнасці гэтых выпускнікоў у культурна-асветнай дзейнасці нашай таварыства.

12. Зрабіць спробы дзеля прапаганды беларускага аматарскага руху Беларускай у «Вясёлым аўтобусе» і «Падваторку ля мікрафона».

13. Працягваць працу над збіраннем беларускага фальклору на Беларускай студэнтамі беларускай філалогіі Варшаўскага ўніверсітэта; весці сістэматычную яго апрацоўку і публікаваць сабраныя матэрыялы.

14. Актывізаваць працу лектарскай групы пры ГП БГКТ і больш актыўна і ўдмліва арганізоўваць аўтарскія сустрэчы членаў літаратурнага аб'яднання «Белавежа».

15. Падрыхтаваць матэрыяльную частку (планшы, габлеты і г.д.) дзеля арганізацыі рухомай выставак беларускага народнага мастацтва, этнаграфічных экспанатаў, творчасці мастакоў, якія згуртоўваюцца пры ГП БГКТ.

«...Мы належым да таго свету, які вядзе сваю радасную ад Кастрычніцкай рэвалюцыі і чэрпае сілы ў ёй...»

Уладзіслаў Гамулка

І сакратар Цэнтральнага Камітэта ПАРП выказаў гэтыя словы ў час урачыстага адкрыцця помніка рэвалюцыйнай барацьбы ў Сасноўцу. Прыпамінаем іх глыбокі змест з нагоды Кастрычніцкага свята. Сапраўды, наша сённяшняе штотдзёнасць нарадзілася з ідэй, заваяваных вялікім Кастрычнікам. І таму непарушнай з'яўляецца дружба між польскім і савецкімі народамі.

А для нас, пражываючых у прыгранічным Беларуска-польскім ваяводстве, асабліва дарагім скарбам з'яўляецца сапраўднае, шчырае братэрства з беларускім народам.

Тут яшчэ раз варта звярнуцца да слоў Уладзіслава Гамулки, які на мітынгу беларуска-польскай дружбы ў Мінску сказаў:

«Беларускі народ з'яўляецца не толькі другім польскага народа, але і яго братам. І гэта ніколі і ніхто не зможа змяніць...»

Тым больш, што цяперашняя Беларусь — ужо не тая Беларусь, сімвалам якой былі непраходныя Пінскія балоты і мужыкі ў лыкавых лапцях. Цяперашняя Савецкая Беларусь стала рэспублікай аўтамабільнага і трактарнага машынабудавання, нафтавай і хімічнай прамысловасці, здабычы і перапрацоўкі калійных солей, буйнейшых фабрык і заводаў па вытворчасці штучнага валакна і розных тканін. Гадзіннікі, радыёэлектроніка, радыёапаратура, аўтаматычныя лініі, станкі, дакладнае прыборабудаванне, разлікова-рашачыя ўстройства — усяго не пералічыць, што вырабляецца рукамі працоўных Беларусі. Толькі за гады апошняй сямігодкі ў Беларусі пабудавана і ўве-

БРАТЫ-СУСЕДЗІ
СУПОЛЬНАСЦЬ
НАШАГА ЛЁСУ

дзена ў дзеянне больш трохсот буйных прадпрыемстваў і цэхав, у тым ліку такіх прамысловых гігантаў, як: першы і другі Салігорскія калійныя камбінаты, Полацкі нафтахімічны камбінат, Гродзенскі азётна-ацэтылавы і Мінскі матэрыяльныя заводы, Светлагорскі завод штучнага валакна, Баранавіцкі папярковы камбінат, Бярозаўская, Белаазёрская і Васілевіцкая электрастанцыі... ды многа, многа іншых. Коротка кажучы, сучасная Беларусь — краіна вялікай індустрыі, высокай культуры і разгалі-

Група польскіх навуковых працаўнікоў ля будынка аддзела механікі палімераў Акадэміі навук БССР у Гомелі.

У МІЛЕЙЧЫЦКАЙ
СВЯТЛІЦЫ

У мілейчыцкай святліцы ўжо дзейнічае Рада. Старшынёй рады з'яўляецца Віталі Высоцкі, старшыня сельгасгасу, член прэзідыума ГРН, а святліцой (наштатным) — вядомы дзеяч БГКТ Сяргей Крэйза.

Усім было вядома, што ў мінулым святліца ў Мілейчыцах не магла пахваліцца амаль ніякай дзейнасцю. І таму я не меў адвагі звярнуцца да Крэйзы з запытаннем аб іх дасягненнях. Але ён сам нека ўцягнуў мяне ў размову, нібы пытаючыся, нібы раскажваючы аб формах дзейнасці святліцы.

За гадавы перыяд дзейнасці рады святліцы прыдбана тут на культурную дзейнасць 16.021 зл. Найбольш даходу далі даходныя мерапрыемствы (забавы, выезды мастацкага калектыву). Але нельга забыць пра такіх ахварадаўцаў, як мясцовы ГС, СОП ці ГРН. Закуплена за гэта дзве электрычныя гітары, акустычны ўзмацняльнік, гучнагаварыцелі і іншыя рэчы да гэтых інструментаў.

Ад 1 кастрычніка г.г. пры мілейчыцкай святліцы распачалі працаваць два калектывы: музычнае агніска акардэністаў і інструментальны калектыв. У

плане — стварэнне харавой групы, якая б у сваім рэпертуары мела таксама і беларускія народныя песні.

Рада святліцы і кіраўнік імкнуцца ўсімі сіламі ўводзіць у працу ўсе новыя формы, адначасова ўдасканальваючы старыя. Напрыклад, новай і рэдка спатыканай формай працы святліцы з'яўляецца выкарыстоўванне мясцовага фальклору. У Мілейчыцах яго выкарысталі пры святкаванні гадавіны людовага руху. Цяжка, не бачачы мерапрыемства, яго ацэньваць, але трэба заўважыць, што гэта вельмі каштоўная справа, што яе трэба развіваць, і што гэта якраз тое, аб чым так шырока гавораць пастановы VI з'езда БГКТ.

У дзейнасці святліцы ёсць разнастай-

Сяргей Крэйза.

ныя формы працы, пачынаючы ад сельскагаспадарчага ішчальня, дакладаў і «згадуй-згадуля», рэцэптарскіх конкурсаў і конкурсаў фальклорнай песні і на савецкую і беларускую песні, аж да працы святліцы з наймаалодшымі.

Пераглядаю ўзорна ведзеную дакументацыю святліцы — дакументацыю яе жыцця. «Жывая газетка» — гэта загаловак накітавалі сцэнарыя. Пытаю Сяргея: — Што гэта?

— А гэта наша новая форма працы ў святліцы. Гэтую газетку мы арганізавалі з нагоды Дня Перамогі. Сцэнарыі апрацаваў я сам. Гэта працахлонтная работа, але дае добрыя вынікі. На такую «жывую газетку» я запрашаю цікавых людзей нашай ваколіцы. Апрацоўваю т. зв. перадавіцу газеткі, а потым вядучы запрашае гасцей да выказванняў. Присутныя гледачы захоплваюцца гэтым, перажываюць на многа больш, чымсьці пры старой форме даклада і паасобных выступленняў. Зразумела, пасля такіх «артыкулаў» газеткі адбываецца «Згадуй-згадуля» на тэму, якой была прысвечана газетка.

Чуў я, што неўзабаве павятовыя ўлады маюць афіцыйна ператварыць святліцу ў грамадскі цэнтр культуры (ГОК). Магчыма, што гэта ўжо сталася. Хочацца толькі сказаць, што святліца ў Мілейчыцах на гэта цоўнасцю заслужыла.

А. Карпук

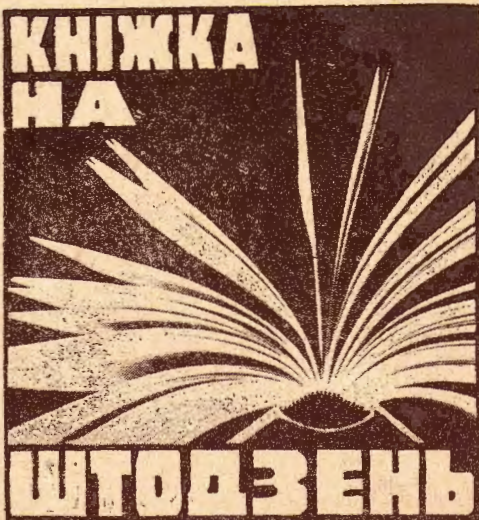
фота аўтара

НАСУСТРАЧ ШКОЛЕ
ИНФАРМАТАР РУХУ

Прадпрыемства распаўсюджвання прэсы і кніжкі «Рух» ужо многа год вядзе багатую і цікавую выдавецкую дзейнасць: выдае кніжкі, інфарматы, рысунковыя гульні для дзяцей, паштоўкі. Паштоўкі выдаецца «Рух» займаюць асаблівае месца ў дзейнасці. Зроблены на высокім мастацкім і выхаваўчым узроўні, выходзяць яны серыямі. Была серыя рэпрадукцыі твораў польскага мастацтва і архітэктуры, прыродазнаўчая серыя, гістарычная серыя і г.д.

Выдавецтвы «Рух» не дарагія і ўсюды даступныя, у кіёсках і клубах «Рух» ва ўсёй краіне. Вельмі прытым прыдатны ў школьнай працы як настаўнікам, так і вучням. Прымаючы гэта ўсё пад увагу, выдавецкае бюро «Рух» ў Варшаве пачало выдаваць «Інфарматар пра выдавецтвы «Рух»» («Informator o wydawnictwach «Ruch»»). Апошні нумар гэтага інфарматара апрацаваны пад агульным заглаўкам «Насустрач патрэбам школы», дае ясны агляд выдавецтваў, ацэньваючы адначасова, калі і ў якіх выпадках дадзены пазіцыі найбольш прыдаюцца ў школе. Інфарматар датычыць школ пачатковых і сярэдніх. Заказы на інфарматар найлепш складаць па адрасу: Białystok ul. Lipowa 32a PUPiK „Ruch” tel. 24225-28. (вл)

Пачатак на стар. 1

праз размовы аб грамадзянскім палітычным выхаванні на выхаваўчых уроках і, нарэшце, праз важны ўступны элемент: у школе існавала і існуе добрая чытальня: у ёй знойдзеш ўсе школьныя газеты і ўсе важнейшыя тыднёвікі грамадска-палітычнага характару. Вучні не толькі ведалі і ве-

даюць пра «Палітыку», «Факты і думкі», ці «Праблемы міру і сацыялізма», але іх чыталі. Чыталі, бо знаходзілі цікавыя артыкулы, але на пачатку чыталі таму, што Ольга Такажэвіч вымагала справядзач аб прачытаных, прынамсі важнейшых, газетных артыкулах. Вымагала не толькі знаёмства гэтых артыкулаў, але і іх разумення і дыскусіі над імі.

Адносна самой кніжкі «Чалавек—свет—палітыка» ў школе. Тут першае месца заняла ленынская літаратура і асабліва біяграфічная. Біяграфіі вялікіх дзяржаўных дзеячаў і партыйных кіраўнікоў, паводле настаўніцы, найбольш цікавыя моладзі. На другім месцы Ольга Такажэвіч называе літаратуру аб польска-нямецкіх суадносінах, а на трэцім — праблематыку апошняй вайны.

Нарэшце, сказаць выразна хочацца, што моладзь з апісваемых намі школ купляла ўсе кніжкі за ўласныя грошы са сваіх ашчадных кніжак. Большасць моладзі гэтых школ выводзіцца з вёскі і большасць з іх на вёсцы працуе або будзе працаваць. Нясучы і панясуць яны веды і любоў да кніжкі сярод шырокіх мас.

Увагі Ольгі Такажэвіч датычылі: лепшага графічнага афармлення грамадска-палітычнай кніжкі, большай колькасці аўтэнтчных дакументаў у апрацаваннях нават найбольш папулярных.

ДОВАЯ ПАДРУЧНАЯ БІБЛІЯТЭКА

Зацікаўленні старэйшых людзей зна-

чна больш, чым моладзі канцэнтруюцца на праблематыцы апошняй вайны. Рышард Пяткевіч — член клуба грамадска-палітычнай кніжкі — любіць чытаць ваенныя кніжкі, але таксама эканамічныя. Ён тэхнік-эканаміст, старшыня бэльскай жыллёвай спуддзельні, а прытым актыўны грамадскі дзеяч. Расказвае, што многія гэтыя кніжкі з'яўляюцца для яго скарбніцай ведаў, дапамагаюць пры розных ішчальнях і дыскусіях. «Як добра мець пад рукой уласную падручную бібліятэку!» Ці цэны даступныя? Цэны вельмі даступныя. Што гэта за выдатак, калі дасягае ста злотых у месяц. За такія кніжкі не шкада... «Я калісь камплектаваў бібліятэку «Тыгрыса». Перастаў? Чаму? Прышоў да вываду, што «Тыгрыса» цяжка залічыць да гісторыі, часта гэта проста казкі». І далей: «Прыдаўся б кантакт, сход нейкі, ці з'езд хоць раз у год членаў клуба «Чалавек—свет—палітыка». Добрай справе служылі б дыскусіі і знаёмствы членаў. Спрыялі б пашырэнню зацікаўлення грамадска-палітычнай кніжкай».

Увагі: нерэгулярныя перасылкі заказаных кніжак.

З ГЭТАЙ КНИЖКАЙ ЯШЧЭ ШЫРЭЙ

Сакратар прапаганды Бельскага КП партый тав. Р. Матосюк лічыцца членам клуба грамадска-палітычнай кніжкі самым багатым. Паводле яго «выбар кніжак адпаведны, многа пазіцый палітычных і гаспадарчых, якія палітычнаму дзеячу прыдатны і патрэбны».

Больш толькі, яшчэ больш трэба прапагандаваць гэтую кніжку, каб дайшла яна да ўсіх маладых дзеячаў, да ўсіх асяроддзяў.

Увагі: найважнейшае, што не датрымліваецца тэрмін у дасылцы. Таварыш Матосюк не атрымаў некаторых кніжак, заказаных яшчэ ў мінулым годзе. Якіх? «Клубная кнігарня добра ведае», — сказаў. Клубная кнігарня з'яўляецца кнігарня № 2 у Белаастоку, на вуліцы Сянкевіча.

Наступная ўвага датычыць прэмійных кніжак (г.зн. бясплатных кніжак, якія атрымліваюць за кожныя 6 заказаў платных). Прэміяльныя кніжкі прысылаюцца позна. «Мне, напрыклад, — кажа Раман Матосюк, — доўга не прысылалі Залускага «Сорак чацвёрты», аж трэба было выслаць інтэрвенцыю. Кніжку гэтую я мог раней купіць у кнігарні і на год раней яе прачытаць».

У каталогу на 70 год кніжныя прэміі мала цікавыя — гэта надобра. Гэтыя кніжкі павінны таксама быць вартаснымі і як найбольш цікавымі, каб прыцягнуць да сябе чытача.

ЯК МНОГА МОЖНА ДАВЕДАЦЦА...

Югеній Янчар, 20-цігадовы працаўнік бэльскай пошты, узнагароджаны наўдана Сярэбраным Крыжам Заслугі, доўга, але ўпарта шукаў кніжкі Жукава «Успаміны і рэфлексіі». Запісаўся нарэшце ў клуб і атрымаў жаданую кніжку. Ужо прачытаў.

вобласцю, Люблінскае ваяводства супрацоўнічае з Брэсцкай вобласцю, а мы, на Беластоцчынне, братэрскаю руку падтрымаем грамадзянам Гродзеншчыны. Толькі за перыяд з 1962 па 1965 год розныя ўстановы Гродзенскай вобласці і Беластоцкага ваяводства больш за раз абменьваліся дзелавымі дэлегацыямі, у якіх прынялі ўдзел амаль паўтары тысячы чалавек. Прыкладам карысных для абодвух бакоў штодзённых кантактаў можа быць супрацоўніцтва гродзенскіх і беластоцкіх медыянтаў, энергетыкаў і тэкстыльшчыкаў з Гродна і Беластока, якія спабарнічаюць між сабой за лепшую і вышэйшую прадукцыю.

А нельга забыць пра вельмі папулярныя сярод насельніцтва Гродзеншчыны і Беластоцчыны шматтысячныя мітынгі дружбы, якія даволі часта наладжваюцца ў прыгранічных раёнах.

Абшырна і падрабязна пра беларуска-польскія сяброўскія кантакты расказвае Э. Паздняк у кніжцы «Суседзі і браты», якую некалькі месяцаў таму назад надрукавала Мінскае выдавецтва «Беларусь». Аўтар, між іншым, станоўча ацэньвае дзейнасць БГКТ.

«Вельмі карысную работу, — піша ён, — на ўмацаванню дружбы паміж беларускім і польскім народамі праводзіць Беларускае грамадска-культурнае таварыства, якое было створана ў лютым 1956 года ў Беластоку».

На багатым матэрыяле гэтай кніжкі даказвае, што між намі няма праблем, якія рознілі б абодва народы, а толькі ёсць справы, якія дапамагаюць узаемадзейнасці да лепшай будучыні. Пачатак такіх суадносін дала Кастрычніцкая рэвалюцыя, якая замацавала супольнасць нашага лёсу.

Віктар Рудчык

ПРА НЕДАВЕР ДА ЭЛЕКТРЫЧНАСЦІ

Шмат год некаторыя гаспадары з вёскі Вярцень у Бельскім павеце дамагаліся ў сваіх мясцовых і павятовых улад, каб электрыфікаваць іх вёску. У 1967 годзе быў заснаваны ў Вярцёні грамадскі камітэт для правядзення электрыфікацыі. Душой і асновапаможнікам гэтага камітэта стаў кіраўнік мясцовай пачатковай 8-мільяснай школы, таварыш Ежы Малэцкі. Апрача яго ў гэтым камітэце знаходзіцца Станіслаў Керсноўскі, Чэслаў Жэпнеўскі, Язэп Шкляж і Нявінскі. Камітэт склікаў некалькі сходаў, на якіх было пастаноўлена, каб усімі спосабамі дабівацца электрыфікацыі. Калі аднак прадпрыемства па электрыфікацыі сельскай гаспадаркі ў Беластоку апрацавала план і за яго апрацоўку трэба было заплаціць 11 тыс. злотых, многія гаспадары адмовіліся ад электрыфікацыі і не захацелі даваць якіх-коліч складчын, вызначаных на гэце мерапрыемства. Кіраўнік школы гаворыць, што ён сам з уласнай кішэні вымушаны быў залажыць 500 зл., бо ўжо больш ніхто не хацеў яму дапамагчы.

Дык, такім чынам, вёска Вярцень засталася без электрычнага святла і не вядома, калі яно там раз'ясніць начную цемру. Дзіўна гэта тым больш, што ў Вярцёні дзейнічаюць партыйная арганізацыя, гурток ЗСЛ, гурток ЗМВ і гурток вясковых гаспадынь.

М. Нурэцкі

— Як вы даведаліся пра кніжку?

— На дзень Сувязіста быў я ў Беластоку на нарадзе. У перарыве ў кутку на століку ўзяў у рукі часопіс «Край Рад». Прачытаў там пра кніжку і фрагмент з яе. Пачаў шукаць у Беластоку, у Бельску. Нарэшце, спаткаў паню Пасынюк з нашай кнігарні...

Чалавек крыху цікавіцца палітыкай і многа пра Жукава чуў. «Кніжка яго мне вельмі спадабалася. Гэта вялікія лёсы вялікага чалавека, багатая біяграфія, вялікія і адказныя дзяржаўныя пасады, многа спраў, сакрэтных, размовы Жукава са Сталіным, як перакідалі яго з месца на месца, бо ж там, дзе было найгорш, туды ставілі Жукава. І яго поспехі — бо мо Жукаў нават больш рабіў, чым сам Сталін».

Я наогул кніжак не чытаю, але калі іх чытаю, то часта адчуваю, што за многа вады. А ў Жукава ведаеш і адчуваеш усе факты аўтэнтычныя. Напісаў яе мовай лёгкай і зразумелай. Цікавы такі факт: у Жукава не было лініі фронту. Дысцыпліну трымаў, але кожны мог да яго дайсці і быў выслуханы».

Увагі: «Каб большы тыраж, раскупілі б! Многа людзей не бачыла зусім гэтай кніжкі. Сваю я пазычыў для чытання калегу, але не надоўга. Баюся, каб не знішчылася. Бо ў мяжы вядомы факт. Каб была цвёрдай... Я дагаварыўся, што сваю кніжку занясу інтралітару, каб падшыў цвёрдыя вокладкі».

Вера Лейчук

СЕСІЯ НА ЗАВОДЗЕ

Гайнаўка — другі пасля Беластока прамысловы цэнтр у нашым ваяводстве. Тут якраз знаходзіцца Гайнаўскае прадпрыемства драўніннай прамысловасці — найбольшае ў даны момант прадпрыемства такога тыпу ў Польшчы; тут працуе 1200 чалавек, што складае больш 20 працэнтаў усіх рабочых, працуючых у нашым горадзе.

Існаванне такога вялікага прамысловага прадпрыемства ў параўнальна невялікім горадзе прымушае гарадскія ўлады ў Гайнаўцы звярнуць асаблівую ўвагу на тое, каб стварыць для работнікаў гэтага прадпрыемства адпаведныя ўмовы для жыцця і працы, а перш за ўсё ў галіне камунальнай гаспадаркі і сацыяльна-культурных устаноў.

Для таго, каб пашырыць супрацоўніцтва з прадпрыемствам, якое робіць вялікі ўплыў на характар горада, МРН па ініцыятыве радных, працуючых на прадпрыемстве (а ёсць іх 9 чалавек), правяла сваю чарговую сесію на Гайнаўскім прадпрыемстве драўніннай прамысловасці. Парадак дня сесіі прадугледжваў справядзачу дырэкцыі гэтага прадпрыемства аб гаспадарчай і культурна-асветнай дзейнасці ў 1969 годзе і I паўгоддзі 1970 г., а таксама справядзачу Прэзідыума МРН аб супрацоўніцтве з прадпрыемствам і працы радных. Вялікая зала, табліцы і статыстычныя дыяграмы аб дзейнасці прадпрыемства, прысутнасць вялікай колькасці радных, а таксама каля 40 чалавек з па-за рады (рабочыя, прадстаўнікі дырэкцыі, рабочай рады і рады прадпрыемства, члены камісій МРН, а таксама палітычныя, грамадскія і культурныя дзеячы, якія заўсёды цікавяцца працай рады нарадавай), — усё гэта спрыяла правядзенню пасяджэння на адпаведным узроўні.

Даклад, зроблены дырэктарам інж. Аляксеем Зінам, ахопліваў шырокую праблематыку. Як ужо адзначалася, у сучасны момант на Гайнаўскім прадпрыемстве драўніннай прамысловасці працуе 1200 чалавек. Гадавая перапрацоўка сыравіны складае 110 тыс. м³. Дзякуючы пабудове новых аддзелаў, прадпрыемства выпускае 200 тыс. м² вельмі дэфіцытнай мазаікі для падлогі, 7 млн. м² акліны для мэблі, 10 тыс. м² фрызёрскіх вырабаў, 3,5 тыс. м³ драўлянай упакоўкі і 1200 камплектаў ку-

На Гайнаўскім прадпрыемстве драўніннай прамысловасці.
Фота Цаф — Сянько

хоннай мэблі. У сучасны момант пачынае працаваць фабрыка мэблі, будзеца фабрыка стружкавых пліт.

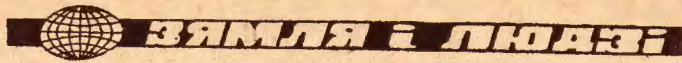
Гайнаўскае прадпрыемства драўніннай прамысловасці будзе выпускаць амаль на 190 млн. зл. у год аклінавай мэблі. Аддзел мэблі прыме на работу 650 чалавек, у тым ліку 350 жанчын. Фабрыка стружкавых пліт сваю прадукцыю будзе абслугоўваць на драўнінных адпідках, якія атрымліваюцца на прадпрыемстве. Дагэтуль 28 тыс. м² адпідкаў прызначалася на абаграванне хат для рабочых. Такім чынам, гэта будзе камбінат, які драўнінную сыравіну з Белавежскай пушчы і іншых лясоў ваяводства перапрацуе не толькі на матэрыялы цёртыя, але ў далейшым прадукцыйным цыкле перапрацуе на гатовыя вырабы найвышэйшай якасці. Як толькі закончыцца разбудова прадпрыемства, вартасць таварнай прадукцыі ўзрасце з 180 млн. зл да 400 млн. зл у год.

Калі пачнуць працаваць фабрыка мэблі і фабрыка стружкавых пліт, Гайнаўскае прадпрыемства драўніннай прамысловасці стане першым у Польшчы комплексным драўнінным камбінатам. Ён будзе адным з найбольш сучасных прадпрыемстваў такога тыпу ў Еўропе.

Варта падкрэсліць, што радныя МРН, а таксама прыбыўшыя госці маглі публічна ўпершыню так падрабязна пазнаёміцца з лічбамі і фактамі, якія адлюстроўваюць прадукцыйны профіль прадпрыемства, маглі ацаніць велічыню капіталаўкладанняў і зразумець фінансавое становішча прадпрыемства. Аб усім гэтым гаварылася ў жывой і цікавай дыскусіі, якая працягвалася некалькі гадзін.

КАСТУСЬ ЛЯШЧЫНСКІ
старшыня Прэзідыума МРН
у Гайнаўцы

Адрэж па лініі, назначанай пункцірам, зрабі дзіркі ў месцы, вызначаным кружэнкамі і напішы старонкі на драўнінкі або шнурочак.

АЛЯКСЕЙ НІКАНЧЫКАЎ – ШПАЖЫСТ, ЯКОГА ЯШЧЭ НЕ БЫЛО

Пад такім загалоўкам «Ішэглэнд Спортвы» змясціў карэспандэнцыю эвайго прадстаўніка на чэмпіянаце свету фехтавальшчыкаў пра беларускага спартсмена — чэмпіёна свету. Як вядома, чэмпіянат гэты, які нядаўна закончыўся, праходзіў у Турцыі. А вось спамянута карэспандэнцыя:

Гэты бой прымусіў за мерці ўсіх гледачоў на грыбунах анкарскай Спор Салёна Ататурк. З аднаго боку спакойны, зраўнаважаны беларускі волат з далёка выпягнутай перад сабою рукой, узброенай у шпагу. З другога — нахілены, быццам пружына, з апушчаным клінком, тэмпераментны вянгерца, які пастаянна атакуе маланкавымі даскокамі.

2:1, 3:2, 4:2 для вянгерца. Чаба Фенывесі ведае, здавалася б, што дамініруе ў гэтым фінальным баі, у якім разыгрываецца залаты медаль.

Аднак бліскачае пападанне ў руку вянгерца папраўляе стан паядынка для яго праціўніка на 3:4. За хвіліну зноў, калі Фенывесі кінуўся ўперад, спыніў яго трапны ўкол шпагі саперніка, зноў у руку. Ніканчыкаў выраўняў на 4:4.

Да канца бою засталася толькі адна мінута. І калі ўсе чакалі новага наступу стыхійнага вянгерца, савецкі шпажыст апярэдзіў яго і сам кінуўся наперад. Майстэрскае пападанне на рукавіцу Фенывесі! 5:4 — перамога і ў выніку новае званне чэмпіёна свету ў шпазе.

Новае званне, бо 30-гадовы майстар педагогікі з Мінска (заканчвае цяпер доктарскую працу) Аляксей Ніканчыкаў быў ужо чэмпіёнам свету ў шпазе ў гадах 1966 у Маскве і ў 1967 у Манрэалі. У бягучым сезоне трыумфаваў ў чэмпіянаце сацыялістычных краін у Берліне, а таксама ў найбольшым шпагавым турніры свету ў Гайдэнгайме.

Для мяне Аляксей з'яўляецца найлепшым шпажыстам свету ўсіх часоў. Тры залатыя медалі і адзін сярэбраны (1969 у Гаване, дзе ўступіў месца толькі Анджэўскаму) у індывідуальнай канкурэнцыі, не лічачы двух залатых медалей ў шпагавай дружыне СССР — гэта баланс цудоўны. Але таксама дасканалы дасягненні былі і ў італьянца Эдуардо Мангіяроці (чэмпіён свету 1951, 1952 і 1954), ці калісьці ў французца Бушэ (чэмпіён Еўропы, калі яшчэ не адбываліся чэмпіянаты свету, у гадах 1927, 1931 і 1933).

Аднак ад часоў Мангіяроці (не гаворачы ўжо аб гадах, калі змагаўся Бушэ) шпагавая барацьба пайшла выразна наперад, як у тэхнічных патрабаваннях, так і ў тактычных і ў форме. І таму беларускі волат (193 см узросту), вучань трэнера Германа Бакуна, з'яўляецца для мяне недасягальным узорам шпагавата чэмпіёна над чэмпіёнамі.

На здымку: Аляксей Ніканчыкаў з жонкай Дзіянай (таксама чэмпіёнка свету па фехтаванні) на скверы побач мінскага палаца спорту. Фота Э. Трыгубовіча

КУТОК ГАСПАДЫНІ ШТО РАБІЦЬ, КАБ ДОБРА ЗВАРЫЦЬ

ПОЛЬСКІЯ СУПЫ

Бывае і так, што ў сваіх парадах мы, можа занадта, захапляемся блюдамі, выпшуканымі, выквітнімі, а забываемся пра такія звычайныя рэчы, як напрыклад, суп. Суп — гэта блюда, так сказаць, славянскае, бо чым далей мы пасоўваемся на Захад, тым менш заўважаем супоў, якія б падавалі на абед.

Мы ж не ўяўляем сабе добрага абеду без супу. А што могуць яны быць разнастайныя і не абмяжоўвацца толькі да чыстага бульёну (які, як адзіны суп, найчасцей распаўсюджаны на Захадзе), гэта ведаюць усе.

Сёння мы б хацелі падаць рэцэпты на 2 тыпова польскія, цуць не гістарычныя супы: суп памідорны і журак.

Памідорны суп найлепшы атрымліваецца, калі мы робім навар на мясе с вялікай колькасцю валашчыны (морква, пяташкі, селер, пора), але можна зрабіць таксама навар на валашчыне і касцях. Памідорную пасту, нават найлепшую, варта хвіліну перасмажыць на патэльні з маслам. І вось калі мы ўжо дададзім да атрыманага на мясе ці касцях з валашчынай бульёну перасмажаную памідорную пасту (таматы канцэнтрат), дадаем да супу абабраную цыбуліну і галінку ўкропу з насеннем. Не кіпяціць! Суп з цыбуляй і ўкропам павінен толькі настаяцца. Калі ёсць яшчэ свежыя памідоры, можна дадаць некалькі, нарэзаўшы іх на чвэрці (але тады суп закіпяціць з памідорамі). Добра было б дадаць яшчэ нарэзанага зялёнага ўкропу. Падаюць памідорны суп звычайна з рысам ці макаронам (рыс ці макарон адварваюць асобна, каб не сапсаваць смаку супу, кладуць на кожную талерку па 2—3 лыжкі, ды заліваюць супам). На асабліва ўрачыстыя абеды раім вам падаць так званы макарон з бліноў. Для гэтага таўставатыя бліны смажым на масле, нарэзваем на палоскі шырынёю каля паўсантыметра, кладзем у глыбокую талерку, заліваем супам.

Журак пачынаем рабіць ад падрыхтоўкі журу. Для гэтага пару кавалкаў жытняга хлеба, крыху пшанічнай мукі і звараную бульбіну заліваем детняй вадой. Так патрымаць гэта пару дзён. Найлепшы журак, праўду кажучы, быў бы з жытняй мукі, але яе цяжка дастаць. Навар для журка найбольш адпаведны — на бела каўбасе. Сырую каўбасу заліваем вадой, дадаем цыбуліну, даўровы лісток, некалькі зёран чорнага перцу і варым каля паўгадзіны. Дадаем журак і варым яшчэ паўгадзіны. Некаторыя любяць яшчэ забаліць журак смятанай. Але гэта не абавязкова. Важна што іншае: важна тое, што журак неабходна падаваць са свежа зваранай бульбай, палітай смальцам са скварачкамі. Такім чынам, суп гэты, здавалася б, такі працахлонны, уласна кажучы, аказаўся вельмі простым.

Гаспадыня

Толькі скнара і лянiвы
НЕ ВЫПІСЫВАЕ „Нiвы“

З МІНУЛАЙ ВАЙНЫ

На двары стаяў кас-трычнік 1942 года. Зямлю пакрыла бялуткая прасціна снегу. Праз лес прабіралася група людзей. Наперадзе ў кажущку ішоў селянін. Гэта быў паляўнічы з вёскі Пушча. На першы погляд ён здаваўся сухарлявым, нязграбным, але ступаў даволі лёгка і ўпэўнена. За ім, выпягнуўшыся ў доўгі ланцуг, ішлі і ехалі конна ўзброеныя людзі. Да слыху старога калі-нікалі дала-талі ўрыўкі чужой мовы.

Іосіф Філідовіч мімаволі сцішыў крокі. У галаве адна за адной мроіліся трывожныя на-зойлівыя думкі...

Па гэтай зямлі ён хадзіў ужо шэсцьдзсят сем гадоў і нікому не зрабіў блага. Жыў дружна і памяркоўна з людзьмі. З ранніх гадоў займаўся паляваннем. Бадай, няма ў пушчы такой сцяжыні, дзе б не прайшоў ён са сваёй неразлучнай сяброўкай — стрэльбай.

А сёння надарылася бяда. Раніцай у хату ўвалілася некалькі ўзброеных фашыстаў. Адзін

з іх загаварыў на ломанай рускай мове:

— Старык, паказывай дарогу к партызанам. Уставаць! Бістра, бістра!

Яны сцягнулі старога з печы і загадалі апрагнацца.

Вопрагі хацелі, каб паляўнічы паказаў ім дарогу ў амаль непраходных балотах да партызанскага шпітала і атрада імя Варахшылава, які знаходзіўся ў Ліпчанскай пушчы. Філідовіч ведаў, што атрад размясціўся сярод балота на вялікім, зарос-

лым векавым лесам востраве.

Іосіф Юр'евіч паволі апрагнуўся і непрыкметна мігнуў сваім, каб падаваўся ў лес.

А праз некаторы час незвычайная працэсія рушыла ў напямку да ляснога масіву. Паляўнічы адразу ўзяў кірунак у працілеглы бок.

...Лес рабіўся ўсё гусцейшы. У іншых мясцінах прыходзілася прадзірацца праз кусты і завалы. Праменні халоднага сонца ледзь-ледзь прабіраліся скрозь векавыя шаты дрэў.

Маўкліваць парушыў нямецкі афіцэр, які неадступна ішоў заду.

— Калі ты прывядзеш нас у лагер, атрымаеш узнагароду і захаваеш жыццё.

Філідовіч крыва ўсміхнуўся. Ён нічога не хацеў і жадаў ворагам толькі смерці.

А вось і балота. У некаторых мясцінах немцы правальваліся па калені ў ледзяную вязкую жывку. А стары забіраўся ўсё далей і далей. Раптоўна ціпнула ляснога абшару парушыла перадсмяротна-жалобнае храпленне трох коней, якіх хутка заглывала ненасытная багна. Карнікі зразумелі, што гэты

ТРЫБУНА чытачоў

3 жывіца ліцця

СПАРТАКІЯДА

12 кастрычніка г.г. у Гайнаўскім беларускім ліцэі адбылася ваенна-падрыхтоўчая спартакіяда. Прымала ў ёй удзел моладзь III б, IVа, і VIб класаў. Заняткі пачаліся ў восьм гадзін раніцы і адбываліся каля ліцэя. Яны былі падзелены на тры часткі. Першая частка датычыла правэркі фізкультурнай спраўнасці моладзі, другая — ведаў па гісторыі і ваеннай падрыхтоўцы і трэцяя — па географіі.

Правэркай фізкультурнай спраўнасці заняўся мгр Анатолий Скепко і мгр Мікалай Врублеўскі. Адбылося гэта ў фізкультурнай зале. На пытанні па гісторыі і ваеннай падрыхтоўцы адказвалі вучні пісьмова пад наглядом мгр Івана Пятручука і мгр Уладзіміра Рушукі. На двары ля школы адбыліся заняткі па географіі пад наглядом таксама нашага настаўніка мгр Аляксея Сельвасюка. На школьным пабудовку прайшлі і спаборніцтвы добрага прыцэлявання пад наглядом настаўніка мгр Уладзіміра Рушукі. Апрача таго, кожны вучань павінен быў прайсці прама некалькі метраў з завязанымі вачыма. Не кожнаму гэта ўдавалася, але многія выконвалі добра. Затым камісія падлічыла дункты кожнага вучня. З кожнага класа выбралі па шэсць найлепшых. Неўзабаве адбудуцца міжкласныя спаборніцтвы, а потым павятовыя, дзе моладзь будзе абараняць гонар нашага ліцэя.

ВАРШАўСКАЯ ФІЛАРМОНІЯ

14 кастрычніка, так як і кожны год у Гайнаўскі беларускі ліцэй прыязджае Варшаўская філармонія. У адзінаццаць гадзін раніцы моладзь і настаўнікі ліцэя сабраліся ў калідоры школы. Артысты выконвалі оперу «Кракавіцы». Усім яна вельмі спадабалася. Вялікія бравы раздаваліся па цэлым калідоры. Пасля канцэрта кожны з вясёлай усмешкай пайшоў у свой клас.

Люба Ярашэвіч

беларускі ліцэй у Гайнаўцы

Дубіцкія весткі

КЛОПАТЫ АБ ЗДAROЎІ ЧАЛAВЕКА

У Дубічы Царкоўныя прыехаў спецыяльны лекарскі самаход — рэнтген. Праводзіліся прасвятленні ўсяго населенства грамады (ад 14-ці год) з мэтай выяўлення сухотаў. Працавалі пры гэтым лекарскі з Белаастока. Праз некалькі месяцаў паўторна прыедуць на правэрку.

НА МЕСЦЫ

У Дубічах Царкоўных нядаўна быў арганізаваны (на складзе мясцовага сельгасгуртка) скуп бульбы. Прымалася законтрактаваная бульба ад сялян з цэлай грамады. Трэба адзначыць, што ў апошні час у грамадзе сюды значна больш пачалі прадаваць законтрактаваную бульбу дзяржаве.

ВАПНАВАННЕ

У грамадзе Дубічы Царкоўныя ідуць інтэнсіўныя работы пры рассяванні па полі вапна. Трактарныя распылячы даяжджаюць з гэтым мінеральным рэчывам усюды, па ўсіх кутках далёка раскінутых сялянскіх калёній. Вапнаванне глебы таксама патрэбна і, несумненна, дасць свае вынікі.

М. Панфілюк

«цікі» беларус вядзе іх зусім не туды, куды трэба.

У марознай цішыні гулкім рэхам суха трэснулі стрэлы. Стары пахіснуўся і, смяротна паранены, упаў.

З вялікай цяжкасцю, губляючы людзей, коней, зброю, выбралася напалавіну парадзеяла група акупантаў з гэтага страшнага месца. Спачатку яны ўварваліся ў хату Іосіфа Філідовіча, каб расквітацца з яго сям'ёй, але там нікога не было.

Цела старога знайшлі толькі 26 сакавіка 1943 года. З таго часу ў народзе паляўнічага прызвалі «Пунчанскім Сусаннінім».

Піянеры, якія ў час летніх канікулаў ходзяць сцэжкам бацькоўскай славы, часта слухаюць расказы старэйшых пра подзвіг паляўнічага, які цаной свайго жыцця выратаваў дзесяткі людзей.

Шануючы памяць пра свайго дзеда і ўнука. Адзіны з іх — Лявон Філідовіч цяпер сакратар парткома калгаса «Зара» Дзягалеўскага раёна. Анатолий і Фёдар Філідовічы працуюць у сельгасарцелі «Дружба» гэтага ж раёна.

В. Палішэвіч

Дарагое Сэрцайка!

Мне 17 год. Жыву я ў невялікім мястэчку на Белаастоцчynie. Мая сястра выйшла нядаўна замуж на вёску пад Белаастокам. Вось я туды часта і заязджаю. Апошнім разам я паехала да сястры ў нядзелю. Вечарам адбывалася забава. Пайшла туды і я. Па нейкім часе падышоў да мяне прыгожы малады хлопец і папрасіў гуляць. Ад гэтага танца і пачалося. Танцавалі мы з ім цэлы вечар, а потым ён адвёў мяне дамоў. Нібы ўсё добра, але вось што здарылася. Калі мы бліжэй пазнаёміліся, хлопец гэты сказаў мне, што завецца Віця. Я паверыла і так да яго звярталася. Калі Віця адводзіў мяне дамоў, нас мінула нейкая пара — хлопец і дзяўчына. Гэты хлопец звярнуўся да майго «Віці», называючы яго Ян-

кам. «Віця» штосьці хутка адказаў яму на яго пытанне і пачаў хутка гаварыць мне аб чым іншым, відаць таму, каб я не здагадалася, што ён мяне ашукаў. Я зрабіла выгляд, як быццам бы нічога не зразумела, і мы пачалі далей гаварыць. «Віця» запрасіў мяне на наступную забаву. Я прыняла запрашэнне. Сказаў мне, што я вельмі яму спадабалася і ён жадае, каб абавязкова я прыехала. Не магу аднак забыць аб гэтым, не ведаю, чаму «Віця» салгаў. А мо ён таксама ілгаў, што я яму спадабалася? Парай, што мне зрабіць, ці забыць аб гэтым і надалей звяртацца да яго «Віця», ці ўвогуле не паехаць на забаву. Найгорш тое, што ён мне спадабаўся і вельмі хацела б надалей з ім сустракацца. Парай, Сэрцайка.

Аня з Белаастоцчynie

Аня! Не варта пераймацца гэтай справай, бо яна ў сапраўднасці не сведчыць аб нічым дрэнным. Малады дзяўчаты, а таксама і хлопцы, вельмі любяць змяняць свае імёны проста так, без прычыны, для забавы. Таму не варта гневацца на «Віцю», і, калі ён табе падабаецца, дык паедзь на вызначаную «Віцею» сустрэчу (забаву). Пры сустрэчы пастарайся не забывацца і называць «Віцю» — Янкам. Толькі не прасі «Віці» выяснення, проста называй яго Янкам і ўсё. Думаю, што «Віця», знаходзячыся ў такім становішчы, сам сабе вытлумачыць свой паступак. А калі б «Віця» так не паступіў, дык таксама няма патрэбы за гэта гневацца.

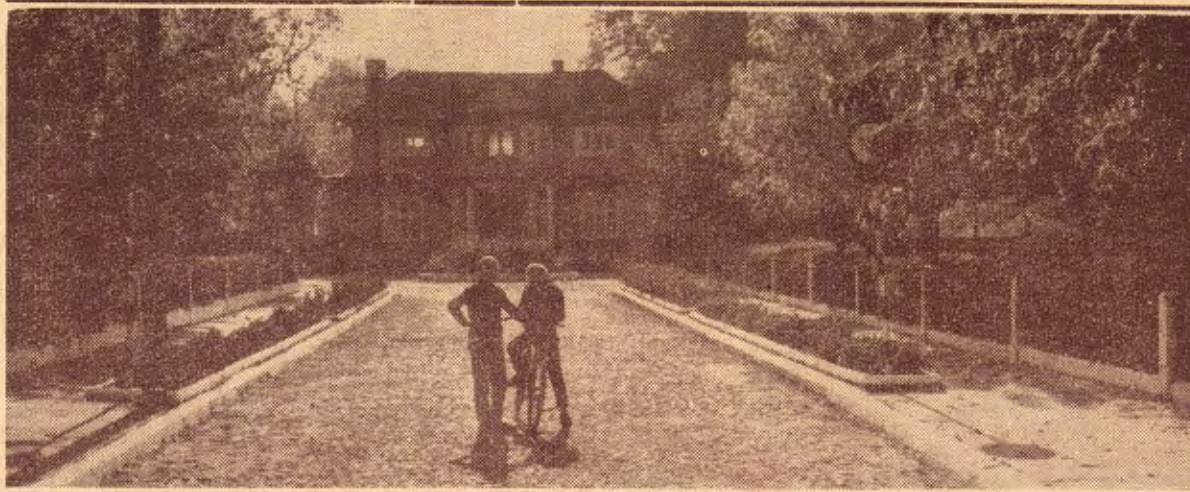
Сэрцайка

Чытайце: РАСПАЎСЮАЖВАЙЦЕ

ЛЯЎКОЎСКІЯ ГАРЦЭРЫ ўзнагароджаны дыпламамі

За актыўны ўдзел у выкананні задач нелагернага лета ляўкоўскія застэмпы «Панцэрныя» і «Велы Кел» ўзнагароджаны дыпламамі, а таксама ганаровым званнем «Застэмпаў гвардзейцаў». Такія ўзнагароды Павятова штаб нелагернага лета ў Гайнаўцы даслаў толькі найлепшым застэмпам у павеце. Да такіх належалі перш за ўсё застэмпы з Лянева і Дубіч.

Янка Цялушэцкі

Боцькі, Бельскі павет.

НЕ ХАПАЕ КЛУБА

Вёска Крывец знаходзіцца ў Гайнаўскім павеце. Гэта сапраўды вялікая вёска, бо налічвае каля 100 гаспадароў, усе маюць прыгожыя вялікія дамы, а таксама гаспадарскія будынкі. У вёсцы пануе лад і чысціня. Даўным-даўно правалі тут электрычнае святло. У вёсцы імат моладзі. Такая вялікая і прыгожая вёска, а не хапае клуба. Амаль кожны вечар моладзь збіраецца на вуліцы на вечарыні, бо дзе ж інакш можна правесці вольны час?

У Крывец кожны тыдзень прыязджае кіно з Нарвы і тут ізноў праблема: дзе з ім дзецца? Дзякуючы добразычліваму кіраўніку школы, на вывятленне фільма кожны чацвер знаходзіцца месца. Найбольшы аднак клопат тады, калі арганізуюць забавы. Летам то няма бяды, а зімою? Ну, дык ці не патрэбны клуб у вёсцы Крывец?

Вера Ахрымяк

ПРА ЗАГАД ПРЭЗІДЫУМА ВРН

У сувязі са слабейшым ураджаем збожжа ў гэтым годзе Прэзідыум ВРН у Белаастоку загадаў усім старшым прэзідыумаў павятовых радаў, каб асабліва ўвагу звярнулі на скупку збожжа. Трэба ўсё рабіць, каб забяспечыць выкананне плана пастаўкі збожжа дзяржаве. Вольны з месяца верасня г.г. паказвае, што продаж збожжа дзяржаве ў параўнанні з мінулым годам паменшыўся амаль у 3 разы.

(вр)

У НАШЫХ ГУРТКАХ

Тэртэт з вёскі Сямнойкі, Гайнаўскага павета: Марыя Вілюк, Аляксандра Аніскевіч і Яўгенія Бірыцкая.

Фота: В. Бура

ВЕСТКІ СА ШКОЛЫ ў КРУГЛЫМ ЛЯСКУ

У пачатковай школе ў Круглым Ляску (Белаастоцкі павет) працуюць настаўнікі і вучацца 82 вучні. Добра працуюць тут такія школьныя арганізацыі, як Гурток сяброў Савецкага Саюза, СКО і ЛОП.

Вучні з Круглага Ляска перапісваюцца з сябрамі з СССР, абменьваюцца паштоўкамі і паштовымі маркамі. Пішуць яны аб школе, аб сябрах, абменьваюцца сваімі фотаздымкамі і г.д. Шырокую карэспандэнцыю з замежнымі сябрамі і сяброўкамі вядуць Лідзія Полах з VII класа, Яўген Міруць з VIII класа, Ніна Васыко з VI класа і іншыя. Вучні гэтыя робяць цікавыя насценгазеты з жыцця Савецкага Саюза. Працай гуртка сяброў СССР кіруе настаўнік Мікалай Ціванюк.

Многія вучні маюць ашчадныя кніжкі СКО. Складаюць яны грошы, якія найчасцей самі зарабілі ці за сабраныя ягады і грыбы, ці пры пасадцы лесу (пасадзілі яны 2 га лесу ў надзяльніцтве Герасімава), ці пры ачыстцы супрацьпажарных межаў пры дарозе Сушча—Плянты.

Некаторыя вучні сабралі больш тысячы золотых. Найбольшы ўклады маюць Міраслаў Андрушкевіч (VI кл), Аліна Нос (V кл), Людміла Грыка (VI клас). У мінулым школьным годзе ўсе яны былі ўзнагароджаны СОП-ам і ПКО. Прапагандыстам СКО з'яўляецца кіраўнік школы Уладзімір Янэль. Добра дзейнічае ў школе Ліга аховы прыроды (ЛОП). Школьнікі дапамагаюць дзікім звяркам ператрываць суровыя зімы, робяць кармушкі і выносяць корм на лясныя паланкі.

Янка Цялушэцкі

КІНО

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

КЛЯШЧЭЛІ

„Wieczny kalendarz” (bułg.), 10—11. „Pali się moja panno” (czeski), 12—13. „Połowanie na muchy” (polski), 14—15.

ДУБІНЫ

„Jezioro starej sowy” (NRD), „Ruchome płaski” (polski), 14—15.

НАРАЎКА

„Mściciel z przekletej góry” (jugosl.), „Dom na rozstajach” (radz.), 11—15.

НАРВА

„Śmierć Indianina” (rumuński), „Nacelnik Czukotki” (radz.), 11—15.

ЧЫЖЫ

„Każdemu swoje” (włoski), „Paragon gola” (polski), 11—15.

ДУВІЧЫ ЦАРКОЎНЫЯ

„Topkapi” (USA), „Więzy” (węgierski), 11—15.

АРЭШКАВА

„Grawitacja” (jugosl.), „Na szlakach wojennych przyciąg” (czeski), 14—15.

БЕЛЬСКІ ПАВЕТ

ОРЛЯ

„Dziewczyna na rozdrożu” (bułgarski), „Słuchajcie bicia dzwonów” (jugosl.), 11—15.

РАЙСК

„Lew przeżył się do skoku” (węgierski), „Przygody Tomka Sayera” (rumuński), 11—15.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

МІХАЛОВА

„Grymasy” (węgierski), 10—11. „Dywiersanci” (jugosl.), 12—13. „Rozbójnicy sycylijscy” (włoski), 14—15.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

КРЫНКИ

„Pingwin” (polski), 10—11. „Daleko od słońca” (jugosl.), 12—13. „Marysia i Napoleon” (polski), 14—15.

ШУДЗЯЛАВА

„Dzika Elżbieta” (czeski), „Nowy” (polski), 11—15.

ЯНАЎ

„Ostatni termin” (USA), 11—15.

СЯМЯЦКІ ПАВЕТ

НУРЭЦ

„Trzynastego noca” (bułg.), 10—11. „Kryptonim Nektar” (polski), 12—13. „Rozbójnicy sycylijscy” (włoski), 14—15.

МЕЛЬНИК

„Bicz Boży” (polski), „Nikt nie rodzi się żołnierzem” (radz.), 11—15.

МІЛЕЙЧЫЦЫ

„Dialog” (węgierski), 10—11. „Che/Opowieść o Gouvarze” (włoski), 12—13. „Bumerang” (polski), 14—15.

ДУБРОЎСКІ ПАВЕТ

СУХАВОЛЯ

„Testament gangstera” (franc.), „Pamiętnik pani doktor” (franc.), 11—15.

НОВЫ ДВОР

„Nigdy nie wróce” (radz.), „Tajemnica zielonego boru” (radz.), 14—15.

Ніва

Adres redakcji: Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Telefony: red. 2-32-33, centrala 2-32-41 do 45. Warunki prenumeraty: miesięcznie — 2,40 zł, kwartalnie — 7,20 zł, półrocznie — 14,40 zł, rocznie — 28,80 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPiK „Ruch” Nr 102-7-161 NBP Białystok i Oddział Miejski. Na odroczenie blankietu należy podać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje — Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Nr konta PKO 1-6-100024. Zamówienia z krajów europejskich jak i zamorskich należy kierować pod adresem CHZ „Ars Polona” Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7. Obowiązuje przedpłata na konto NBP: Warszawa 2-6-51. Prenumerata roczna wraz z przesyłką zwykłą wynosi 4,70 zł w Europie, 5 zł — w USA.

BZGraf. Nakład 7107 W-4

«Ніва» 8 лістапада 1970 г.
№ 45 (767) 7 стар.

Фота: Цаф — Сянько

Свечки гуляв

А ВЫ ЧЫТАЛИ КАФКУ?

Прыходжу я, як звычайна, на работу. Спыняе мяне калета Варабанаў. — Учора, — гаворыць, — перачытаў Кафку. Чыталі Кафку, калета? — Не, — адказваю, — неж не давала.

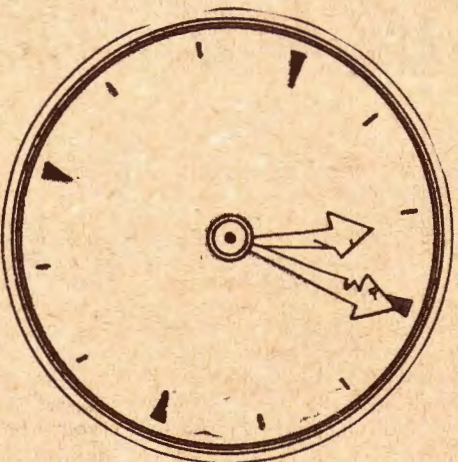
— Не чыталі Кафку? — Прызнацца, не чытаў. — Увесь дзень Варабанаў кававаруўся на мяне, а ў час абедзеннага перапынку раптам падыходзіць да мяне табарантка Нінуля і пытаецца: — Гэта праўда, што вы не чыталі Кафку?

— Не чытаў, — гавару. — Усё ясна, — сказала Нінуля і пайшла ў буфет з калетам Варабанавым. Па дарозе дамоў я сустраў тэагата Бузіна. Ён быў, як заўсёды, з непрыгожай дзяўчынай.

— У Ханты-Мансійску свабодна прадаецца Кафка! — здалек крыкнуў ён. — Цудоўна, — сказаў я і, не азіраючыся, паспішаўся далей. Як толькі я адчыніў дзверы французскім кіночом, да мяне падбег сусед-дашкільнік Вова і абняў мяне за нагу.

— А мы з бабуляй Кафку чыталі, — сказаў ён. Я закрычаў і кінуўся ад яго. Але Вова моцна трымаў мяне за нагу. — Табе падабалася? — спытаў я. — Воллы ці менш, — адказаў Вова. — Ты штосёбд блытаеш, стары. Тады Вова прынёс вялікую пашарпаную кнігу і прачытаў: — Руфка народныя кафкі. — сказаў я яму, — толькі крыху шапільвалы. Падару я табе ружжо. Так я і зрабіў.

Сяргей Паўлаў

— І так, праз дваццаць годін на затым жа месцы.

АПОМОЩУ

Адночы пасля паказу велімі прэнай п'есы Аліксандр Дзюма сказаў не рэтару, што бацьку чакаека, які заснуў у першай дзеі.

На другі дзень ішла п'еса Дзюма. «Пакрываўжаны» аўтар вырашыў адпомсціць славу таму пісьменніку.

— Вы ведаеце, я таксама бацьку чакаека, які спяў, — схапіў ён. — Дарэгі мой, — адказаў Дзюма, — і таксама яго заўважыў. Гэта той самы, што заснуў учора. Ён яшчэ не прачынуўся.

З рысункай свечкіх чымарыстаў.

КАНТОРА

У атракацкую кантору «Крунэль, Крунэль, Крунэль і Крунэль» звоніць кліент: — Гэта кантора «Крунэль, Крунэль, Крунэль і Крунэль»?

— Зусім правільна, сэр. — Калі ласка, паклічце містэра Крунэля. — Ён яшчэ не прыйшоў. — Тады, калі ласка, містэра Крунэля. — На жалі, яго таксама няма.

— А Крунэль? — Ён у водпуску. — Тады містэра Крунэля, калі ласка. — Я ля тэлефона.

ТАВАРЫ

Жан зайшоў у гості да свайго сёбра дзіяніста, які толькі што жануўся на дачыцы багатага крамяніка. Убачыўшы яго жонку, Жан прашапаў: — Як ты мог жаніцца на такім страшыдле? Яна ж, кававока, кудылава, заікаецца...

— Можаш гаварыць тогалека, яна не чуе.

Урачы: — Ваша сэрца мне не падобнаеца — у вас паскораныя пульс.

Блавадомка

Якім з гэтых чатырох кавалкаў можна залатаць дзірку ў разбітым збане?

Адказ на заданне з палірадыка нумара:

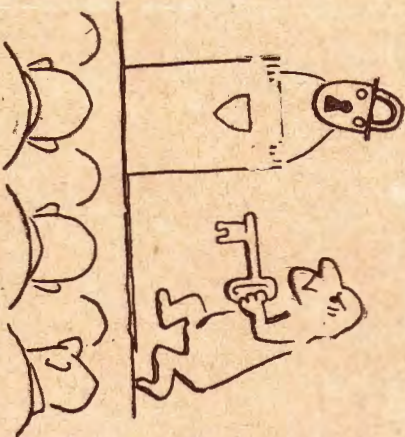
ПАНСКАЯ ЕЖА

Адзін пан любіў такую ежу, каб доўга можна было не жаваць. Што не жаваць, пан адразу пралыне і дае кухара. Восем ён і прадумаў: узяў аднойчы ў пасуха Макарыкі лапці, намачыў яго, засмажыў і падаў пану. Жаваў туго страва пан аж да абёда.

— Ану, скажы як гэту нову ежу называюць? Яна мне спадабалася.

— Макаркус лапціс, пане!

— Дык вары гэты лапціс на вечах, паны з'едуцца. — Мне не цяжка знаваць, а дзе лапціс столькі ўзяць, — адказаў кухар.

БЕСКАРЫСІВАСЦЬ

— Ты ведаеш, Марцін перад смерцю завішчаў усю сваю маёмасць дзіцячому прытулку.

— Якая бескарысліваць! І што ж ён ім пакінуў?

ПЕРАКАНАЎ

У дэджлівы асенні вечах Андрэсан пастукаў у дзверы Юхансана.

— Не, — саяніва адказаў распадар, — мяне няма.

— Дык жа твае галішкі ставіць за дзверыма, — сказаў Андрэсан.

— У мяне дзве пары галішкі! — Ну, калі так... — прамармытаў Андрэсан і пайшоў дамоў.

Сустрача на аднолькавым узроўні.

ВЕЛІШЫ

— Наш Вая купіў кнігу «Вульце веліш» і дакладна не вывучае. Ужо прыкметны некаторыя вынікі. Учора ў аўтобусе жанчына, якая ставіла побач з ім, улупіла на падлогу пальчатку, і Вая...

— Падняў?

— Не зусім. Ён падсунуў пальчатку нагой, каб жанчыне было зручней падняць яе.

— Ну, хто здарэ скажэ, што наш век — не век тымі?

ПЕШНІ ПА ЗАДУКАХ

Па просьбе Лізіі Аляксеев з Анакі Вялікай, чытаць з Козілкаў, Галіны Бурлы з Рыпароўцаў, Любы з Сакоў, Алі Вандарук, Зіны Вандарук і Дзіі Кулакоўскай з вёскі Асравок, Ані, Гей, Іры, Марыс, Валі, Лодзі, Ніны, Тамары, Олі, Зіны — з Вельскага павета, і моладзі з вёскі Баброўкі змешчаем пешню:

„КАЛІНКА“

Калінка, калінка, калінка маё, Саду жагода калінка, калінка маё. Носталега і палега, вёска пілу віат. Запоміла іез задзігта та сама со срізедат

Нагледо мне втрёца, Кіду пры мне як сёп. Не одстеріе на па счвіе, Носа закатад в сен. Она јест втрёца, навет в сізку Сног креш јест поја, јей јест гуті, Она не росаінік језу, О кјотуш дојад не вједіал нік.

Калінка, калінка, калінка то шу, Калінка, калінка, калінка то бу, Калінка, калінка, калінка то рех, Калінка, калінка, калінка то ед! Одеріе собе до јнеп, Сіад сіе втрёца ту пры мне, То преселіе так не моје днзеј гтвде, То сіаіе сіе так наглед, јак сіаіе сіе днзеј, Роведіал, зе кода, зе вёде јак сёп, Сатовај, аш сатовај, дат роет јакі квіат І загвіздал мј роіеліке, насз сгвіал, насз знак.

Wiedu do mnie wrócić, Kiedu przy mnie jak cień. Nie odsteruje na pa chwile, Nosa zakłada w sen. Ona jest wstręcie, nawet w ciszy, Słóg krew jest moja, jej jest gutim. Ona nie rosłaśnik lezu, O których dotąd nie wiedział nikt.

◆ БІТЫ ПЕВЕНЬ ◆

БАЙКА

Якісьці Певень-парлапан Ускочыў злету на паркян. Заіопаў крыклімі і закрычаў што было дуух:

— Ку-ка-рэ-ку-у!

Суседа задыўб! Суседа пралыну, як муху! Сатру яго ў муху!

Не астаецца ад яго і следа...

— Ну-ну! — падаў імпузу Крыкуну Індык.

Чуб надзвары суседа.

А то з цёбе смяіцца ён прывык...

Давей — давай! Смялей, мой дружа!

А перамога будзе верная твая:

Сусед слабы і трус, а ты алважны, дужы!

Прытым, з табой маральна я...

Адчуўшы збоку яўную падтрымку, Той Певень не нараўся ні хвілінкі — Рвануўся на суседа двор.

І бойку завязав зняцічку...

Але... там жыў таксама Пейнік хванці — «Агрэсар» ён даў такі апапор.

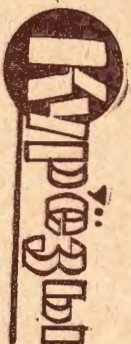
Што той заснуўся без хваста, без шпор, Да сядла свайго ледзь-ледзь дакльпаў...

Дзе ж быў Індык?

Вачыма толькі лыпаў...

Так іншы ўзімае крык. У бойку лезе, на падмосту спадзеіцца. Ды без хваста сам заснаецца.

Эдуард Вацкевіч

ЗАВОЙСТВА ПАСЛЯ РАБОТЫ

Злачынны свет Бразіліі паніць. Выкрадачнікаў аўтамабіль і контрабандыстаў, кішэнных злодзеў і грабежнікаў банкаў паналі знішчаць у арганізаваным парадку. На рахунку тых, хто праводзіць гэтыя «прафілактывыя» мерыпрыемствы ў Рыо-дэ-Жанейра, завяш дзюхохот ахвяд.

Крыху пазней другая каманда «забойцаў з мэтай прэфілактыву», якую ўзначаліў маёр Палакіас, з'явілася ў пасіпільненым Сан-Паўлу. Каманда складалася з дваццаці двух чалавек: паліцэйскіх, ваенных і цывільных асоб. За тры месяцы яны знішчылі да 50 чадавек, аднак злачыннасць не скарацілася.

Улады гідзюць на дзелны забойчыя скрозь пальцы. Больш таго, яны лічаць, што гэтыя каманды робяць карысную справу. Палакіас адчувае сабе так уладна, што задыўся даць інтэрв'ю адной з газет. Ён заявіў, што ганецца за злачынцамі ў суботу і нядзелю і што для яго гэта «не больш як разумовая гігіена».

АЛІМПІАДА ВУСТРЫЦ

Відаць, няможліва ведаць, што алімпійскія туньні 1968 года адбыліся не толькі ў Мехіка. У горадзе Гэлвэй ў Ірландыі была праведзена першая Алімпіяда па... расквітццю вустрцы. Пераможцам стаў фэйр'янт таварыч з горада Гэлвэй — Джоні Камініс, які расквітцў з дапамогай нажа 50 вустрыц за тры мінулы 24,9 секунд. Другое месца заняў француз Альберт Дзюрай, работнік рыбагага рынку ў Ліёне.

Усе хочучы пакінуць след у жыцці, Усе, акрамя зайца.